

CS

CS

CS

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 16.3.2011
KOM(2011) 121 v konečném znění

2011/0058 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY

o společném konsolidovaném základu daně z příjmů právnických osob (CCCTB)

{SEK(2011) 315 v konečném znění}
{SEK(2011) 316 v konečném znění}

OBSAH

DŮVODOVÁ ZPRÁVA.....	4
1. SOUVISLOSTI NÁVRHU	4
2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ ZÚČASTNĚNÝCH STRAN A POSOUZENÍ DOPADŮ	6
3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU	9
4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY	10
SMĚRNICE RADY o společném konsolidovaném základu daně z příjmů právnických osob (CCCTB).....	11
KAPITOLA I – OBLAST PŮSOBNOSTI	15
KAPITOLA II – ZÁKLADNÍ POJMY	16
KAPITOLA III – VOLBA SYSTÉMU STANOVENÉHO TOUTO SMĚRNICÍ	20
KAPITOLA IV – VÝPOČET ZÁKLADU DANĚ.....	21
KAPITOLA V – ČASOVÝ ROZVRH A KVANTIFIKACE	24
KAPITOLA VI – ODPISOVÁNÍ DLOUHODOBÝCH AKTIV	29
KAPITOLA VII – ZTRÁTY.....	33
KAPITOLA VIII – USTANOVENÍ O VSTUPU DO SYSTÉMU STANOVENÉHO TOUTO SMĚRNICÍ A VYSTOUPENÍ Z TOHOTO SYSTÉMU	34
KAPITOLA IX – KONSOLIDACE	36
KAPITOLA X – VSTUP DO SKUPINY A VYSTOUPENÍ ZE SKUPINY	38
KAPITOLA XI – REORGANIZACE PODNIKATELSKÉ ČINNOSTI	41
KAPITOLA XII – VZTAHY MEZI SKUPINOU A JINÝMI SUBJEKTY	42
KAPITOLA XIII – TRANSAKCE MEZI PŘIDRUŽENÝMI PODNIKY	44
KAPITOLA XIV – PRAVIDLA PROTI ZNEUŽÍVÁNÍ.....	45
KAPITOLA XV – TRANSPARENTNÍ SUBJEKTY	47
KAPITOLA XVI – ROZDĚLENÍ KONSOLIDOVANÉHO ZÁKLADU DANĚ.....	48

KAPITOLA XVII – SPRÁVA A POSTUPY	54
KAPITOLA XVIII – ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ	63
PŘÍLOHY	66
PŘÍLOHA I	66
PŘÍLOHA II	69
PŘÍLOHA III	71
LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ	74

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Společný konsolidovaný základ daně z příjmů právnických osob (*Common Consolidated Corporate Tax Base – CCCTB*) má řešit problém fiskálních ustanovení, jež na jednotném trhu omezují růst. Za absence společných daňových předpisů pro právnické osoby má společné působení vnitrostátních daňových systémů často za následek nadměrné zdanění a dvojitě zdanění, přičemž se podniky potýkají s velkou administrativní zátěží a vysokými náklady na dodržení daňových předpisů. Tato situace odrazuje od investování v EU a v důsledku toho je v rozporu s prioritami stanovenými v dokumentu „EVROPA 2020 – Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“¹. CCCTB je významnou iniciativou na cestě k odstranění překážek pro dokončení jednotného trhu² a Roční analýza růstu³ ji označila za iniciativu podporující růst, která by měla v zájmu stimulace růstu a vytváření pracovních míst získat prioritu.

Navrhovaným společným přístupem by byla zajištěna jednotnost vnitrostátních daňových systémů, nejednalo by se však o harmonizaci daňových sazeb. Spravedlivá soutěž mezi daňovými sazbami by měla být podporována. Rozdíly v sazbách umožňují, aby byla na vnitřním trhu zachována určitá míra daňové soutěže, a spravedlivá daňová soutěž založená na sazbách nabízí větší transparentnost a umožňuje členským státům při stanovení svých daňových sazeb vzít v úvahu své rozpočtové potřeby i tržní konkurenceschopnost.

CCCTB zapadá do tvorby nové koncepce daňových systémů a je v souladu s posunem k ekologičtějšímu a růst více podporujícímu zdanění, které prosazuje strategie Evropa 2020. Při navrhování společného základu byla klíčovým cílem podpora výzkumu a vývoje. V rámci CCCTB jsou veškeré náklady související s výzkumem a vývojem odpočitatelné. Tento přístup bude fungovat jako pobídka pro společnosti, které se rozhodnou do systému zapojit, aby pokračovaly v investicích do výzkumu a vývoje. Jelikož dochází k přeshraniční kompenzaci hospodářských ztrát, konsolidace v rámci CCCTB má tendenci společný základ snížit. Ve výsledku by obecně však byl průměrný základ EU širší než současný základ, a to především v důsledku zachování možnosti odpisu aktiv.

Zásadní překážku dnešního jednotného trhu představují vysoké náklady na dodržení pravidel stanovení převodních cen za využití zásady tržního odstupu. Způsob organizace těsně integrovaných skupin navíc jasně naznačuje, že oceňování jednotlivých transakcí podle zásady tržního odstupu již zřejmě není nejvhodnější metodou rozdělení zisku. Přeshraniční započtení ztrát je v EU možné pouze v omezeném počtu okolností, což má pro společnosti s přeshraničními aktivitami za následek nadměrné zdanění. Sít' úmluv o zamezení dvojího zdanění navíc nenabízí vhodné řešení pro zamezení dvojího zdanění na jednotném trhu, jelikož je koncipována pro fungování na dvoustranném základě na mezinárodní úrovni, a nikoli v těsně integrovaném uspořádání.

¹ Sdělení Komise „EVROPA 2020 – Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“, KOM(2010) 2020, 3.3.2010.

² Sdělení Komise „Na cestě k Aktu o jednotném trhu – Pro vysoce konkurenceschopné sociálně tržní hospodářství – 50 návrhů pro lepší společnou práci, podnikání a obchod“, KOM(2010) 608, 27.10.2010.

³ Sdělení Komise „Roční analýza růstu: postup v rámci ucelené reakce Evropské unie na krizi“, KOM(2011) 11, 12.1.2010.

CCCTB je systém společných pravidel pro výpočet daňového základu společností, jež jsou daňovými rezidenty v EU, a poboček společností ze třetích zemí umístěných v EU. Společný fiskální rámec konkrétně stanoví pravidla pro výpočet individuálního daňového výsledku každé společnosti (nebo pobočky), konsolidaci těchto výsledků v případě existence dalších členů skupiny, a rozdělení konsolidovaného daňového základu mezi všechny způsobilé členské státy.

CCCTB bude dostupný pro společnosti všech velikostí; nadnárodní podniky by byly osvobozeny od některých daňových překážek na jednotném trhu a malým a středním podnikům, které se rozhodnou pro obchodní expanzi do jiného členského státu, by vznikaly nižší náklady na dodržení předpisů. Tento systém není povinný. Jelikož ne všechny podniky vykonávají přeshraniční činnost, CCCTB nebude společnosti, které neplánují expanzi mimo území své země, nutit, aby nesly náklady na přechod na nový daňový systém.

Harmonizace se bude týkat pouze výpočtu daňového základu a nebude zasahovat do finančního účetnictví. Členské státy si tak zachovají svá vnitrostátní pravidla finančního účetnictví a systém CCCTB zavede samostatná pravidla pro výpočet daňového základu společností. Tato pravidla se nedotknou přípravy ročních nebo konsolidovaných účetních závěrek.

Záměrem není rozšířit harmonizaci na sazby. Každý členský stát na svůj podíl daňového základu daňových poplatníků uplatní svou vlastní sazbu.

V rámci CCCTB by skupiny společností v celé Unii uplatňovaly jednotný soubor daňových předpisů a komunikovaly by pouze s jednou daňovou správou (jednotným kontaktním místem). Společnost, která si zvolí CCCTB, přestane ve všech záležitostech upravených společnými pravidly podléhat vnitrostátní dani z příjmů právnických osob. Společnost, která nesplňuje příslušné podmínky nebo se pro systém stanovený směrnicí o CCCTB nerozhodne, i nadále podléhá vnitrostátním předpisům o dani z příjmů právnických osob, jež mohou zahrnovat specifické režimy pobídek zvyhodňujících výzkum a vývoj.

Podniky s přeshraniční činností získají prospěch v podobě zavedení přeshraniční kompenzace ztrát i v podobě snížení nákladů na dodržování daňových předpisů. Umožnění okamžité konsolidace zisků a ztrát pro výpočet celounijních daňových základů je krokem směrem ke snížení nadměrného zdanění v situacích s přeshraničním prvkem a tím i ke zlepšení podmínek daňové neutrality mezi domácími a přeshraničními činnostmi v zájmu lepšího využití potenciálu vnitřního trhu. Výpočty u vzorku nadnárodních podniků v EU ukazují, že přibližně 50 % nefinančních a 17 % finančních nadnárodních skupin by mělo prospěch z okamžité přeshraniční kompenzace ztrát.

Velkým přínosem zavedení CCCTB bude snížení nákladů, jež společnostem vznikají na dodržování předpisů. Výsledky průzkumu uvádějí u opakujících se úkolů spojených s daněmi při přijetí CCCTB snížení nákladů na dodržování předpisů okolo 7 %. Očekává se, že snížení skutečných a vnímaných nákladů na dodržování předpisů bude mít výrazný vliv na středně- a dlouhodobou schopnost a ochotu firem expandovat do zahraničí. V případě mateřské společnosti zřizující novou dceřinou společnost v jiném členském státě by měl CCCTB umožnit podstatné úspory času a výdajů na dodržování předpisů. Podle odhadů daňových odborníků, kteří se zúčastnili studie, vydává velký podnik na založení nové dceřiné společnosti v jiném členském státě v průměru více než 140 000 EUR (0,23 % obratu) na nákladech spojených s daněmi. CCCTB tyto náklady sníží o 87 000 EUR, tedy o 62 %.

U středně velkého podniku jsou úspory ještě významnější – očekává se, že náklady poklesnou ze 128 000 EUR (0,55 % obrátu) na 42 000 EUR, což je snížení o 67 %.

Návrh prospěje společnostem všech velikostí, je však obzvláště relevantní jako součást úsilí o podporu malých a středních podniků, aby využily přínosů jednotného trhu, jak je popsáno v přezkumu iniciativy „Small Business Act“ pro Evropu⁴. CCCTB zejména přispívá k omezení daňových překážek a administrativní zátěže, a malým a středním podnikům tak zjednodušuje a zlevňuje expanzi aktivit v celé EU. Důsledkem CCCTB bude to, že se od malých a středních podniků s přeshraniční činností, které se pro tento systém rozhodnou, bude vyžadovat, aby prováděly výpočet svého základu daně z příjmů právnických osob pouze podle jednoho souboru daňových předpisů. CCCTB doplňuje projekt evropské soukromé společnosti, který je dosud projednáván v Radě. Společný rámec pro výpočet daňového základu pro společnosti v EU by byl obzvláště užitečný pro evropské soukromé společnosti vykonávající činnost v několika členských státech.

Tento návrh není zamýšlen k tomu, aby ovlivnil daňové příjmy a dopad na rozdělení daňových základů mezi členské státy EU byl předmětem analýzy. Dopad na příjmy členských států se bude v konečném důsledku odvíjet od jejich politických rozhodnutí, pokud jde o možné úpravy souboru různých daňových nástrojů nebo uplatňovaných daňových sazeb. Proto je obtížné předvídat přesné dopady na každý z členských států. V této souvislosti je jako výjimka z obecného pravidla obsažena ochranná doložka, která stanoví použití náhradní metody, pokud výsledek rozdělení daňového základu mezi členské státy není spravedlivým obrazem rozsahu podnikatelské činnosti. Směrnice navíc obsahuje ustanovení o přezkumu dopadů po pěti letech od jejího vstupu v platnost.

Pro členské státy bude zavedení volitelného systému pochopitelně znamenat, že orgány daňové správy budou muset spravovat dva odlišné daňové režimy (CCCTB a svou vnitrostátní daň z příjmů právnických osob). To je však kompenzováno skutečností, že CCCTB bude pro společnosti znamenat méně příležitostí pro daňové plánování využívající převodní ceny nebo nesoulady mezi daňovými systémy členských států. Bude méně sporů se zapojením Evropského soudního dvora nebo řízení pro dosažení vzájemné dohody v rámci úmluv o zamezení dvojího zdanění.

Plánuje se mobilizace programu EU Fiscalis, aby orgánům daňové správy členských států pomohl v přípravě provádění a správy CCCTB.

Tento návrh obsahuje úplný soubor pravidel pro zdanění společností. Uvádí, kdo si jej může zvolit, jak vypočítat daňový základ, jaký je okruh konsolidace a jak konsolidace funguje. Stanoví rovněž pravidla proti zneužití, definuje sdílení konsolidovaného základu a to, jak budou členské státy CCCTB spravovat v souladu s metodou jednotného kontaktního místa.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ ZÚČASTNĚNÝCH STRAN A POSOUZENÍ DOPADŮ

a) Konzultace

⁴ Sdělení Komise „Přezkum iniciativy ‚Small Business Act‘ pro Evropu“, KOM(2011) 78 v konečném znění, 23.2.2011.

Po zveřejnění studie o zdanění podniků v roce 2001 vedla Komise širokou veřejnou debatu a uspořádala řadu konzultací.

Nejdůležitějším krokem v tomto procesu bylo vytvoření pracovní skupiny pro CCCTB, složené z odborníků z daňových správ všech členských států. Pracovní skupina pro CCCTB byla zřízena v listopadu 2004 a do dubna 2008 se sešla na třinácti plenárních zasedáních. Kromě toho bylo založeno šest podskupin, které měly za úkol podrobněji posoudit specifické oblasti a které pracovní skupině pro CCCTB podaly zprávy. Úloha národních odborníků byla omezena na poskytování technické pomoci a doporučení útvarům Komise. Pracovní skupina pro CCCTB se také třikrát sešla v rozšířeném složení (v prosinci 2005, 2006 a 2007), aby mohli své názory vyslovit všichni klíčoví odborníci a zástupci zúčastněných stran z podnikové, profesní a akademické sféry.

Komise dále na dvoustranném základě neformálně konzultovala několik podnikatelských a profesních sdružení. Některé z uvedených zájmových skupin svá stanoviska předložily oficiálně. V úvahu byly vzaty i výsledky akademického výzkumu. Přední akademičtí pracovníci tak Komisi poskytli své závěry ohledně různých aspektů systému.

Komise rovněž uspořádala dvě související akce: v Bruselu (duben 2002) a v Římě (prosinec 2003, spolu s italským předsednictvím). V únoru 2008 se ve Vídni konala další konference, spoluorganizovaná Komisí a akademickou institucí, na které bylo podrobně prodiskutováno několik bodů s významem pro CCCTB. Konečně dne 20. října 2010 konzultovala Komise s odborníky z členských států, podnikové sféry, expertních skupin a akademických institucí některá témata, která její útvary od posledního zasedání pracovní skupiny pro CCCTB v dubnu 2008 přehodnotily a dále rozpracovaly.

b) Posouzení dopadů

Bylo vypracováno velice podrobné posouzení dopadů. Zahrnuje výsledky těchto studií: i) European Tax Analyzer (ETA), ii) studie PricewaterhouseCoopers (PWC), iii) databáze Amadeus a Orbis, iv) studie Deloitte a v) studie CORTAX.

Příslušná zpráva se řídí pokyny generálního sekretariátu pro posuzování dopadů, a tedy obsahuje: i) přehled procesu konzultací, ii) popis stávajících problémů, iii) stanovení cílů politiky a iv) srovnání alternativních možností politiky, jejichž prostřednictvím by bylo možné stanovených cílů dosáhnout. Konkrétně byly analyzovány možnosti CCTB (společný základ daně bez konsolidace) a CCCTB (společný základ daně s konsolidací), a to jak v povinné, tak ve volitelné podobě, a byly srovnány jejich příslušné hospodářské, sociální a environmentální dopady.

Porovnání možností politiky

Posouzení dopadů se zabývá různými možnostmi, jež mají za cíl zlepšit konkurenční postavení evropských společností tím, že jim bude umožněno vypočítávat své zisky z celé EU podle jednoho souboru pravidel, a tedy si zvolit takové právní prostředí, které nejlépe vyhovuje jejich podnikatelským potřebám, a tím, že budou odstraněny daňové náklady související s existencí 27 oddělených vnitrostátních daňových systémů. Ve zprávě jsou posouzeny 4 hlavní scénáře politiky, které jsou srovnány se scénářem nepředpokládajícím přijetí opatření neboli scénářem „status quo“ (možnost 1):

- i) volitelný společný základ daně z příjmů právnických osob (volitelný CCTB): společnosti, které jsou rezidenty EU, (a stále provozovny nacházející se v EU) by

měly možnost počítat svůj základ daně podle souboru společných pravidel pro celou Unii místo pravidel některého z 27 vnitrostátních systémů daně z příjmů právnických osob. „Oddělené účetnictví“ (tj. stanovování cen jednotlivých transakcí podle zásady tržního odstupu) by u transakcí uvnitř skupiny zůstalo zachováno, protože systém by nezahrnoval konsolidaci zdanitelných hospodářských výsledků (možnost 2);

- ii) povinný společný základ daně z příjmů právnických osob (povinný CCTB): všechny způsobilé společnosti, které jsou rezidenty EU, (a stále provozovny nacházející se v EU) by byly povinny počítat svůj základ daně podle jednoho souboru společných pravidel pro celou Unii. Nová pravidla by nahradila nynějších 27 vnitrostátních systémů daně z příjmů právnických osob. Vzhledem k chybějící konsolidaci by rozdělování zisku u transakcí uvnitř skupiny nadále probíhalo na základě „odděleného účetnictví“ (možnost 3);
- iii) volitelný společný konsolidovaný základ daně z příjmů právnických osob (volitelný CCCTB): soubor společných pravidel zavádějící konsolidovaný základ daně pro celou EU by se stal alternativou k současným 27 vnitrostátním systémům daně z příjmů právnických osob a k používání „odděleného účetnictví“ při rozdělování příjmů mezi přidruženými podniky. Sloučením zdanitelných hospodářských výsledků každého člena skupiny (tj. každé společnosti, která je rezidentem EU, nebo stále provozovny nacházející se v EU) by tak vznikl konsolidovaný základ daně, který by se následně přerozdělil podle předem stanoveného mechanismu rozdělování, založeného na určitém vzorci. V rámci tohoto scénáře by společnosti, které jsou rezidenty EU, nebo stále provozovny nacházející se v EU vlastněné společnostmi, které nejsou rezidenty Unie, měly právo uplatňovat CCCTB za předpokladu, že splňují požadavky na způsobilost pro vytvoření skupiny a všichni způsobilí členové téže skupiny se rozhodnou uplatňovat společná pravidla (zásada „všichni, nebo nikdo“) (možnost 4);
- iv) povinný společný konsolidovaný základ daně z příjmů právnických osob (povinný CCCTB): společnosti, které jsou rezidenty EU, nebo stále provozovny nacházející se v EU vlastněné společnostmi, které nejsou rezidenty Unie, by byly povinny uplatňovat pravidla CCCTB, pokud by splňovaly požadavky na způsobilost pro vytvoření skupiny.

Analýza dopadů

Výsledky posouzení hospodářských dopadů ukazují, že odstranění zjištěných daňových překážek by podnikům umožnilo přijímat racionálnější ekonomická rozhodnutí, a tím by zvýšilo celkovou efektivitu hospodářství. Jak možnost volitelného CCCTB, tak možnost povinného CCCTB by vedly k poněkud větší prosperitě. Volitelný CCCTB je přitom z řady důvodů vhodnější. Dvěma hlavními důvody, které byly ověřeny v posouzení dopadů, jsou: i) předpokládaný dopad na zaměstnanost je příznivější a ii) k zavedení nové metody výpočtu základu daně nebude nucena každá společnost v Unii (bez ohledu na to, zda působí ve více než jednom členském státě).

Analyzované reformy jsou v dlouhodobém výhledu potenciálně spojeny s důležitými dynamickými účinky. Předpokládá se, že se tyto účinky projeví především prostřednictvím omezení nejistoty a snížení (skutečných i vnímaných) nákladů, které v současnosti vznikají společnostem působícím ve více jurisdikcích. To v konečném důsledku povede ke zvýšení přeshraničních investic v Unii, které bude vycházet jak z další expanze evropských

a zahraničních nadnárodních podniků, tak z nových investic čistě domácích společností v jiných členských státech. Schopnost společností expandovat přes hranice se pravděpodobně zvýší zejména díky odstranění dodatečných nákladů na dodržování předpisů, spojených s povinností řídit se v Unii různými daňovými pravidly a jednat s více daňovými správami (v rozporu se zásadou jednoho správního místa). Takováto perspektiva by měla být zvláště přínosná pro malé a střední podniky, na které mají současné vysoké náklady na dodržování předpisů největší dopad.

Přestože se v posouzení dopadů upozorňuje, že konečný dopad zavedení CCCTB na celkové daňové příjmy závisí na vlastních politických rozhodnutích členských států, je důležité, aby členské státy účinky na příjmy pozorně sledovaly, zejména s ohledem na velmi obtížnou rozpočtovou situaci mnoha z nich.

Obecně by nová pravidla pro společný základ vedla k tomu, že by průměrný základ EU byl širší než současný základ. Jelikož by měla být umožněna přeshraniční kompenzace hospodářských ztrát, konsolidace v rámci CCCTB má tendenci společný základ snížit.

Dopad na příjmy členských států se bude v konečném důsledku odvíjet od jejich politických rozhodnutí, pokud jde o možné úpravy souboru různých daňových nástrojů nebo uplatňovaných daňových sazeb. Proto je obtížné předvídat přesné dopady na každý z členských států. Směrnice však obsahuje ustanovení o přezkumu dopadů po pěti letech.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

a) Právní základ

Právní předpisy o přímém zdanění spadají do působnosti článku 115 Smlouvy o fungování EU. Uvedené ustanovení stanoví, že právní opatření týkající se sblížení předpisů podle tohoto článku mají mít právní formu směrnice.

b) Subsidiarita

Tento návrh je v souladu se zásadou subsidiarity.

Cílem systému CCCTB je řešit fiskální překážky, kterým čelí podniky působící v rámci jednotného trhu a které vyplývají především z rozdrobenosti Unie na 27 nesourodých daňových systémů. Nekoordinovaná opatření, která by jednotlivě naplánoval a provedl každý členský stát, by znamenala jen pokračování stávajícího stavu, protože společnosti by i nadále musely jednat s tolika daňovými správami, kolik je členských států, v nichž jsou povinny k dani.

Kdyby každý členský stát používal vlastní systém, pravidla uvedená v tomto návrhu, jako jsou přeshraniční úlevy za ztráty a osvobození od daně v případě restrukturalizace skupiny, by byla neúčinná a pravděpodobně by vedla k narušení trhu, zejména k dvojímu zdanění či dvojímu nezdanění. Nesourodá vnitrostátní pravidla pro rozdělování zisků by také nezlepšila současný složitý proces rozdělování obchodních zisků mezi přidruženými podniky.

Povaha této záležitosti vyžaduje společný přístup.

Předpokládá se, že jeden soubor pravidel pro výpočet, konsolidaci a rozdělování základů daně přidružených podniků platný pro celou Unii zmírní narušení trhu způsobovanou současným

vzájemným působením mezi 27 vnitrostátními daňovými režimy. Základní prvky systému, zvláště přeshraniční úlevy za ztráty, osvobození od daně u převodů aktiv uvnitř skupiny a rozdělování daňového základu skupiny prostřednictvím vzorce, je navíc možné realizovat jedině ve společném regulačním rámci. Aby se mohla uplatňovat zásada jednoho správního místa, je proto nutné vypracovat společná pravidla pro správní řízení.

Tento návrh se omezuje na boj proti daňovým překážkám zapříčiněným nesourodostí vnitrostátních systémů, pokud jde o výpočet základu daně mezi přidruženými podniky. Práce navazující na studii o zdanění podniků vedly závěru, že nejlepších výsledků při řešení těchto překážek by bylo dosaženo, kdyby výpočet základu daně z příjmů právnických osob a přeshraniční konsolidaci upravoval společný rámec. Tyto otázky lze skutečně řešit pouze přijetím právních předpisů na úrovni Unie, neboť mají primárně přeshraniční povahu. Tento návrh je proto s ohledem na zásadu subsidiarity opodstatněný, protože samostatný postup členských států by nevedl k dosažení zamýšlených výsledků.

c) Proporcionalita

Tento návrh, který má podobu nepovinného systému, představuje nejprůměřenější reakci na zjištěné problémy. Společnosti, které nemají v úmyslu podnikat v zahraničí, nejsou zbytečně nuceny nést administrativní náklady na zavedení společných pravidel, aniž by jim to přinášelo skutečné výhody.

Vzhledem k očekávanému poklesu nákladů na dodržování daňových předpisů se předpokládá, že tato iniciativa vytvoří příznivější podmínky pro investování na jednotném trhu. Kromě toho by společnosti pravděpodobně měly značný prospěch z odstranění formalit týkajících se převodních cen, z možnosti převádět ztráty v rámci téže skupiny přes státní hranice, jakož i z osvobození od daně v případě reorganizací uvnitř skupiny. Tento příznivý dopad by měl převážit nad případnými dodatečnými finančními a administrativními náklady, které by vnitrostátní daňové orgány musely v první fázi vynaložit za účelem zavedení systému.

Opatření stanovená v tomto návrhu jsou vhodná a nezbytná pro dosažení stanoveného cíle (tj. jsou přiměřená). Konkrétně se týkají harmonizace základu daně z příjmů právnických osob, která je nezbytnou podmínkou pro omezení zjištěných daňových překážek a pro nápravu problémů narušujících jednotný trh. V tomto ohledu je také třeba uvést, že tento návrh nezahrnuje žádnou harmonizaci daňových sazeb (ani stanovení minimální sazby daně). Určování sazeb se skutečně pojímá jako otázka, která je součástí daňové svrchovanosti členských států, a jejíž úprava se proto ponechává na vnitrostátních právních předpisech.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Tento návrh směrnice nemá žádné důsledky pro rozpočet Evropské unie.

Návrh

SMĚRNICE RADY**o společném konsolidovaném základu daně z příjmů právnických osob (CCCTB)**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 115 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

poté, co postoupila návrh legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu⁵,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru⁶,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Společnosti, které chtějí podnikat přeshraničně v rámci Unie, se setkávají s vážnými překážkami a narušeními trhu v důsledku existence 27 rozdílných systémů daně z příjmů právnických osob. Tyto překážky a narušení ztěžují řádné fungování vnitřního trhu. Odrazují od investování v Unii a jsou v rozporu s prioritami stanovenými ve sdělení přijatém Komisí dne 3. března 2010, nazvaném Evropa 2020 – Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění⁷. Současně jsou v rozporu také s požadavky vysoce konkurenceschopného sociálně tržního hospodářství.
- (2) Daňové překážky pro přeshraniční podnikání jsou obzvláště vážné v případě malých a středních podniků, které obvykle postrádají zdroje na vyřešení problémů daných neefektivitou trhu.
- (3) Síť úmluv o zamezení dvojího zdanění mezi členskými státy nepředstavuje vhodné řešení. Stávající právní předpisy Unie týkající se otázek daní z příjmů právnických osob řeší pouze malý počet specifických problémů.
- (4) Systém, jenž by společně umožnil Unii pro účely daně z příjmů právnických osob pojímat jako jeden trh, by usnadnil přeshraniční činnost společností, které jsou rezidenty Unie, a přispěl by k dosažení cíle vytvořit z Unie konkurenceschopnější

⁵ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

⁶ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

⁷ KOM(2010) 2020.

místo pro investování v mezinárodním měřítku. Takovýto systém by byl nejlépe vytvořen tak, že by se skupinám společností, které vyvíjejí zdanitelnou činnost ve více než jednom členském státě, umožnilo vyřizovat si daňové záležitosti v Unii podle jednoho souboru pravidel pro výpočet základu daně a jednat s jednou daňovou správou (jedním správním místem). Tato pravidla by měla být k dispozici také subjektům podléhajícím dani z příjmů právnických osob v Unii, které nejsou součástí skupiny.

- (5) Jelikož rozdíly v daňových sazbách ke zmíněným překážkám nevedou, systém (společný konsolidovaný základ daně z příjmů právnických osob, CCCTB) nemusí ovlivnit volné uvážení členských států, pokud jde o jejich vnitrostátní sazby pro zdanění společností.
- (6) Zásadním prvkem tohoto systému je konsolidace, protože hlavní daňové překážky, kterým společnosti v Unii čelí, nelze jiným způsobem řešit. Díky ní jsou odstraněny formality týkající se převodních cen a dvojí zdanění uvnitř skupiny. Ztráty vzniklé daňovým poplatníkům jsou navíc automaticky započítávány proti ziskům vytvořeným jinými členy téže skupiny.
- (7) Konsolidace nutně vyžaduje, aby existovala pravidla pro rozdělení jejího výsledku mezi členské státy, ve kterých jsou členové skupiny usazeni.
- (8) Jelikož takovýto systém má sloužit především potřebám společností, které působí přeshraničně, mělo by se jednat o volitelný systém, jenž bude existovat vedle stávajících vnitrostátních systémů daně z příjmů právnických osob.
- (9) Tento systém (společný konsolidovaný základ daně z příjmů právnických osob, CCCTB) by měl sestávat ze souboru společných pravidel pro výpočet základu daně společností, aniž by byla dotčena pravidla stanovená ve směrnici Rady 78/660/EHS⁸ a 83/349/EHS⁹ a v nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1606/2002/ES¹⁰.
- (10) Všechny příjmy by měly být zdanitelné, pokud nejsou od daně výslovně osvobozeny.
- (11) Příjmy sestávající z dividend, výnosů ze zcizení držených akcií společnosti mimo skupinu a zisků zahraničních stálých provozoven by měly být osvobozeny. Při přiznávání úlev za dvojí zdanění většina členských států od daně osvobozuje dividendy a výnosy ze zcizení akcií, protože tím odpadá nutnost vypočítávat nárok daňového poplatníka na odpočet daně zaplacené v zahraničí, zejména v případech, kdy je při určování tohoto nároku třeba vzít v potaz daň z příjmů právnických osob, kterou zaplatila společnost vyplácející dividendy. Osvobození příjmů plynoucích ze zahraničí je rovněž dáno potřebou zjednodušení.
- (12) Příjmy tvořené úroky a licenčními poplatky by měly být zdanitelné, avšak s nárokem na odpočet daně vybírané srážkou, která byla z takovýchto plateb zaplacená. Na rozdíl od případu dividend zde není obtížné tento nárok vypočítat.
- (13) Zdanitelné příjmy by se měly snižovat o obchodní výdaje a některé další položky. Odečitatelné obchodní výdaje by obvykle měly zahrnovat všechny náklady spojené

⁸ Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11.

⁹ Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1.

¹⁰ Úř. věst. L 243, 11.9.2002, s. 1.

s prodejem a výdaje související s dosažením, udržením a zajištěním příjmů. Odečitatelnost by se měla vztahovat také na náklady na výzkum a vývoj a náklady vynaložené při získávání vlastního nebo dluhového kapitálu pro účely podnikání. Měl by rovněž existovat seznam neodečitatelných výdajů.

- (14) Dlouhodobá aktiva by měla být s některými výjimkami pro daňové účely odpisovatelná. Hmotná a nehmotná aktiva s dlouhou dobou životnosti by se měla odpisovat jednotlivě, zatímco ostatní aktiva by měla být vložena do souboru aktiv. Odpisování souboru aktiv představuje zjednodušení jak pro daňové orgány, tak pro poplatníky, protože odstraňuje nutnost zakládat a vést seznam obsahující každý jednotlivý typ dlouhodobých aktiv a jeho dobu životnosti.
- (15) Daňoví poplatníci by měli mít možnost převádět ztráty z minulých období bez časového omezení, ale neměli by mít možnost zpětného uplatnění ztrát. Jelikož účelem převádění ztrát je zajistit, aby daňový poplatník platil daně ze svých skutečných příjmů, neexistuje důvod, proč by mělo být převádění časově omezeno. Možnost zpětného uplatnění ztráty se v členských státech používá zřídka a vede k nadměrné složitosti.
- (16) Způsobilost ke konsolidaci (členství ve skupině) by se měla určovat podle dvoudílného kritéria založeného na: i) kontrole (více než 50 % hlasovacích práv) a ii) vlastnictví (více než 75 % kapitálu) nebo právech na zisk (více než 75 % práv spojených s nárokem na zisk). Takovéto kritérium zaručuje vysokou úroveň hospodářského propojení mezi členy skupiny, jak vyplývá z kontrolního vztahu a z vysoké míry účasti. Uvedené dvě prahové hodnoty by měly být překročeny po celé zdaňovací období; jinak by měla daná společnost ze skupiny okamžitě vystoupit. Měl by také existovat požadavek, že členství ve skupině musí trvat alespoň devět měsíců.
- (17) Měla by být zavedena pravidla pro reorganizace podnikatelské činnosti, aby byla spravedlivým způsobem chráněna práva členských států na zdanění. Když společnost vstoupí do skupiny, její obchodní ztráty z doby před konsolidací by měly být převedeny do dalšího období za účelem započtení proti přidělenému podílu tohoto daňového poplatníka. Když společnost ze skupiny vystoupí, neměly by jí být přiřazeny žádné ztráty vzniklé během období konsolidace. Úprava týkající se kapitálových zisků může být provedena v případě, že jsou určitá aktiva zcizena v krátké době po vstupu do skupiny nebo odchodu ze skupiny. Hodnota nehmotných aktiv vytvořených vlastní činností by se měla určovat na základě vhodné zástupné hodnoty, kterou představují náklady na výzkum a vývoj, marketing a reklamu za stanovené období.
- (18) Jsou-li z úroků a licenčních poplatků zaplacených daňovými poplatníky vyměřeny srážkové daně, měly by se výnosy z těchto daní rozdělit podle vzorce pro dané zdaňovací období. Pokud jsou srážkové daně vyměřeny z dividend, které daňoví poplatníci vyplácejí, výnosy z těchto daní by se rozdělovat neměly, protože dividendy na rozdíl od úroků a licenčních poplatků předtím nevedly k odvodu zatěžujícímu všechny společnosti ve skupině.
- (19) Na transakce mezi daňovým poplatníkem a přidruženým podnikem, který není členem stejné skupiny, by se měly vztahovat úpravy cen podle zásady tržního odstupu, která je všeobecně používaným kritériem.

- (20) Systém by měl obsahovat obecné pravidlo proti zneužívání, doplněné o opatření určená k potírání zvláštních typů zneužití. Tato opatření by měla zahrnovat omezení odečitelnosti úroků zaplacených přidruženým podnikům, které jsou daňovými rezidenty země s nízkým zdaněním mimo Unii, jež s členským státem poplatníka nesdílí informace na základě dohody srovnatelné se směrnicí Rady 2011/16/EU¹¹ týkající se vzájemné pomoci mezi příslušnými orgány členských států v oblasti přímých daní a daní z pojistného¹² a s předpisy o ovládaných zahraničních společnostech.
- (21) Vzorec pro rozdělení konsolidovaného základu daně by měl zahrnovat tři faktory se stejnou vahou (práce, aktiva a tržby). Faktor práce by se měl vypočítat na základě objemu mezd a počtu zaměstnanců (přičemž každá z těchto hodnot má poloviční váhu). Faktor aktiv by měl zahrnovat veškerá dlouhodobá hmotná aktiva. Nehmotná aktiva a finanční aktiva by součástí vzorce být neměla vzhledem ke své pohyblivé povaze a k rizikům obcházení systému. Použitím těchto faktorů je přiznána náležitá váha zájmům členského státu původu. Aby byla zajištěna spravedlivá účast členského státu určení, je třeba zohlednit také tržby. Tyto faktory a váhy by měly zabezpečit, že zisky budou zdaňovány tam, kde jsou vytvářeny. Jako výjimka z obecného pravidla je obsažena ochranná doložka, která stanoví použití náhradní metody, pokud výsledek rozdělení daňového základu není spravedlivým obrazem rozsahu podnikatelské činnosti.
- (22) Na zpracování osobních údajů v rámci této směrnice se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů¹³.
- (23) Skupiny společností by měly mít možnost jednat s jednou daňovou správou (dále jen „hlavní daňový orgán“), což by měla být daňová správa členského státu, ve kterém je daňovým rezidentem mateřská společnost skupiny (dále jen „hlavní daňový poplatník“). Tato směrnice by měla rovněž stanovit procesní pravidla pro správu dotyčného systému. Dále by měla stanovit také mechanismus pro předběžná rozhodnutí. Kontroly by měl zahajovat a koordinovat hlavní daňový orgán, ale požádat o zahájení kontroly mohou orgány kteréhokoli členského státu, ve kterém je některý člen skupiny povinný k dani. Příslušný orgán členského státu, ve kterém je člen skupiny rezidentem nebo ve kterém je usazen, může rozhodnutí hlavního daňového orgánu týkající se oznámení o volbě systému nebo opravného výměru napadnout u soudu členského státu hlavního daňového orgánu. Spory mezi daňovými poplatníky a daňovými orgány by měly být řešeny správním orgánem, který je podle práva členského státu hlavního daňového orgánu příslušný k projednávání odvolání v prvním stupni.
- (24) Komise by měla být zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, aby mohla přizpůsobovat přílohy změnám právních předpisů členských států o formách společností a o daních z příjmů právnických osob a aktualizovat seznam neodečitelných daní, jakož i stanovovat pravidla pro vymezení právního a ekonomického vlastnictví ve vztahu k aktivům, která jsou předmětem leasingu, pro výpočet kapitálové a úrokové složky leasingových

¹¹ Úř. věst. L 64, 11.3.2011, s. 1.

¹² Úř. věst. L 336, 27.12.1977, s. 15.

¹³ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31–50.

plateb a pro výpočet odpisové základny aktiva, jež bylo pořízeno na leasing. Je nezbytné, aby byla tato pravomoc na Komisi přenesena na dobu neurčitou, aby bylo možné pravidla podle potřeby upravovat.

- (25) Komisi by měly být svěřeny pravomoci s cílem zajistit jednotné podmínky pro provádění této směrnice, pokud jde o každoroční přijímání seznamu forem společností třetích zemí, které splňují požadavky stanovené v této směrnici, stanovení pravidel pro výpočet faktorů práce, aktiv a tržeb, přiřazení zaměstnanců a objemů mezd, aktiv a tržeb příslušným faktorům, jakož i oceňování aktiv pro účely faktoru aktiv a přijetí standardního formuláře oznámení o volbě systému a pravidel pro elektronická podání, pro formulář daňového přiznání, pro formulář konsolidovaného daňového přiznání a pro povinnou podkladovou dokumentaci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 28. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí¹⁴.
- (26) Cíle této směrnice nemůže být z důvodu nedostatku koordinace mezi vnitrostátními daňovými systémy uspokojivě dosaženo samostatným postupem členských států. Vzhledem k tomu, že neefektivita vnitřního trhu způsobuje především problémy přeshraniční povahy, musí být nápravná opatření přijata na úrovni Unie. Tento přístup je v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je pro dosažení tohoto cíle nezbytné.
- (27) Komise by měla uplatňování směrnice po pěti letech přezkoumat, přičemž jí členské státy poskytnou náležitou součinnost,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBLAST PŮSOBNOSTI

Článek 1 *Oblast působnosti*

Tato směrnice zavádí systém společného základu daně pro zdaňování některých společností a skupin společností a stanoví pravidla týkající se výpočtu a používání tohoto základu.

Článek 2 *Způsobilé společnosti*

1. Tato směrnice se vztahuje na společnosti založené podle právních předpisů členského státu, jsou-li splněny obě tyto podmínky:
 - a) společnost má jednu z forem uvedených v příloze I;

¹⁴ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

- b) společnost podléhá některé z daní z příjmů právnických osob uvedených v příloze II nebo obdobné následně zavedené dani.
2. Tato směrnice se vztahuje na společnosti založené podle právních předpisů třetí země, jsou-li splněny obě tyto podmínky:
- a) společnost má formu podobnou jedné z forem uvedených v příloze I;
 - b) společnost podléhá některé z daní z příjmů právnických osob uvedených v příloze II.
3. V souladu s článkem 127 a za podmínek uvedených v člancích 128, 129 a 130 může Komise přijmout akty v přenesené pravomoci měnící přílohy I a II za účelem zohlednění změn právních předpisů členských států o formách společností a o daních z příjmů právnických osob.

Článek 3
Způsobilé formy společností třetích zemí

- 1. Komise každoročně přijme seznam forem společností třetích zemí, o kterých se má za to, že splňují požadavky stanovené v čl. 2 odst. 2 písm. a). Tento prováděcí akt se přijme v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 131 odst. 2.
- 2. Skutečnost, že forma společností není uvedena v seznamu forem společností třetích zemí zmíněném v odstavci 1, nevylučuje použití této směrnice pro tuto formu.

KAPITOLA II
ZÁKLADNÍ POJMY

Článek 4
Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „daňovým poplatníkem“ společnost, která se rozhodla používat systém stanovený touto směrnicí;
- 2) „jediným daňovým poplatníkem“ daňový poplatník, který nesplňuje požadavky pro konsolidaci;
- 3) „subjektem jiným než daňový poplatník“ společnost, která není způsobilá používat nebo se nerozhodla používat systém stanovený touto směrnicí;
- 4) „daňovým poplatníkem-rezidentem“ daňový poplatník, který je daňovým rezidentem členského státu v souladu s čl. 6 odst. 3 a 4;
- 5) „daňovým poplatníkem-nerezidentem“ daňový poplatník, který není daňovým rezidentem členského státu v souladu s čl. 6 odst. 3 a 4;

- 6) „hlavním daňovým poplatníkem“:
- a) daňový poplatník-rezident, pokud tvoří skupinu se svými způsobilými dceřinými společnostmi, svými stálými provozovny nacházejícími se v jiných členských státech nebo jednou či více stálými provozovny způsobilé dceřiné společnosti, která je rezidentem třetí země; nebo
 - b) daňový poplatník-rezident určený skupinou, pokud skupinu tvoří pouze dva nebo více daňových poplatníků-rezidentů, kteří jsou způsobilými přímými dceřinými společnostmi stejné mateřské společnosti, jež je rezidentem třetí země; nebo
 - c) daňový poplatník-rezident, který je způsobilou dceřinou společností mateřské společnosti, jež je rezidentem třetí země, pokud tento daňový poplatník-rezident tvoří skupinu pouze s jednou nebo více stálými provozovny své mateřské společnosti; nebo
 - d) stálá provozovna určená daňovým poplatníkem-nerezidentem, která tvoří skupinu pouze ve vztahu ke svým stálým provozovnám, jež se nacházejí ve dvou nebo více členských státech;
- 7) „členem skupiny“ kterýkoli daňový poplatník patřící do stejné skupiny podle definice v člancích 54 a 55. Jestliže má daňový poplatník jednu nebo více stálých provozoven v jiném členském státě, než ve kterém se nachází jeho ústřední vedení a kontrola, pak se každá stálá provozovna považuje za člena skupiny;
- 8) „příjmy“ výnosy z prodeje a z jakýchkoli jiných transakcí, očištěné o daň z přidané hodnoty a ostatní daně a poplatky vybírané jménem státních orgánů, ať jsou peněžní nebo nepeněžní povahy, včetně výnosů ze zcizení aktiv a práv, z úroků, dividend a jiných forem rozdělení zisku, výnosů z likvidace, licenčních poplatků, dotací a grantů, přijatých darů, odškodnění a dobrovolných plateb. Příjmy zahrnují také nepeněžní dary poskytnuté daňovým poplatníkem. Příjmy nezahrnují vlastní kapitál získaný daňovým poplatníkem ani dluhy vrácené daňovému poplatníkovi;
- 9) „ziskem“ přebytek příjmů nad odečitatelnými výdaji a dalšími odečitatelnými položkami ve zdaňovacím období;
- 10) „ztrátou“ přebytek odečitatelných výdajů a dalších odečitatelných položek nad příjmy ve zdaňovacím období;
- 11) „konsolidovaným základem daně“ výsledek sečtení základů daně všech členů skupiny, vypočítaných podle článku 10;
- 12) „přiděleným podílem“ část konsolidovaného základu daně skupiny, která je členovi skupiny přiřazena použitím vzorce popsáno v člancích 86–102;
- 13) „daňovou hodnotou“ dlouhodobého aktiva nebo souboru aktiv odpisová základna snížená o úhrn dosud provedených odpisů;
- 14) „dlouhodobými aktivy“ všechna hmotná aktiva pořízená za úplatu nebo vytvořená daňovým poplatníkem a všechna nehmotná aktiva pořízená za úplatu, pokud mohou být samostatně oceněna a používají se při podnikání pro dosažení, udržení nebo

zajištění příjmů po dobu delší než 12 měsíců, s výjimkou případů, kdy jsou náklady na jejich pořízení, výstavbu nebo zhodnocení nižší než 1 000 EUR. Dlouhodobá aktiva zahrnují také finanční aktiva;

- 15) „finančními aktivy“ akcie přidružených podniků, půjčky přidruženým podnikům, účasti, půjčky podnikům, s nimiž je společnost ve spojení na základě účastí, investice držené jako dlouhodobá aktiva, ostatní půjčky a vlastní akcie, pokud vnitrostátní právní předpisy povolují jejich uvedení v rozvaze;
- 16) „dlouhodobými hmotnými aktivy s dlouhou dobou životnosti“ dlouhodobá hmotná aktiva s dobou životnosti 15 let nebo delší. Budovy, letadla a lodě se považují za dlouhodobá hmotná aktiva s dlouhou dobou životnosti;
- 17) „použitými aktivy“ dlouhodobá aktiva, jejichž doba životnosti k okamžiku pořízení již částečně uběhla a která jsou ve stávajícím stavu nebo po opravě vhodná k dalšímu používání;
- 18) „náklady na zhodnocení“ dodatečné výdaje na dlouhodobé aktivum, které podstatně zvyšují kapacitu tohoto aktiva nebo podstatně zlepšují jeho fungování nebo představují více než 10 % původní odpisové základny tohoto aktiva;
- 19) „zásobami a nedokončenou výrobou“ aktiva, jež jsou držena za účelem prodeje, jež jsou v procesu výroby za účelem prodeje nebo jež jsou ve formě materiálu nebo obdobných dodávek, které se spotřebují ve výrobním procesu nebo při poskytování služeb;
- 20) „ekonomickým vlastníkem“ osoba, které náležejí v podstatě všechny přínosy a rizika spojené s dlouhodobým aktivem, bez ohledu na to, zda je tato osoba právním vlastníkem. Daňový poplatník, který má právo držet, užívat a zcizovat dlouhodobé aktivum a nese riziko jeho ztráty nebo zničení, se v každém případě považuje za ekonomického vlastníka;
- 21) „příslušným orgánem“ orgán určený každým členským státem, aby spravoval všechny záležitosti související s prováděním této směrnice;
- 22) „hlavním daňovým orgánem“ příslušný orgán členského státu, ve kterém je hlavní daňový poplatník rezidentem nebo, v případě stálé provozovny daňového poplatníka-nerezidenta, ve kterém se nachází;
- 23) „kontrolou“ šetření, inspekce nebo prověřování jakéhokoli druhu, které provádí příslušný orgán s cílem ověřit, zda daňový poplatník dodržuje tuto směrnici.

Článek 5 *Stálá provozovna*

1. Má se za to, že daňový poplatník má „stálou provozovnu“ v jiném státě, než ve kterém se nachází jeho ústřední vedení a kontrola, pokud má v tomto jiném státě trvalé zařízení, jehož prostřednictvím je zcela nebo zčásti vykonávána činnost; zejména jde o tato zařízení:
 - a) místo vedení;

- b) pobočka;
 - c) kancelář;
 - d) továrna;
 - e) dílna;
 - f) důl, vrt na ropu nebo zemní plyn, lom nebo jakékoli jiné místo těžby přírodních zdrojů.
2. Staveniště nebo stavební či montážní projekt představuje stálou provozovnu pouze v případě, že existuje déle než dvanáct měsíců.
3. Bez ohledu na odstavce 1 a 2 se má za to, že stálá provozovna nevzniká v těchto případech:
- a) používání zařízení výlučně pro účely skladování, předvádění nebo dodávek výrobků nebo zboží patřících daňovému poplatníkovi;
 - b) uchovávání zásob výrobků nebo zboží patřících daňovému poplatníkovi výlučně za účelem skladování, předvádění nebo dodávek;
 - c) uchovávání zásob výrobků nebo zboží patřících daňovému poplatníkovi výlučně za účelem zpracování jinou osobou;
 - d) provozování trvalého místa k výkonu činnosti výlučně za účelem nákupu výrobků nebo zboží nebo shromažďování informací pro daňového poplatníka;
 - e) provozování trvalého místa k výkonu činnosti výlučně za účelem provádění jakékoli jiné činnosti přípravné nebo pomocné povahy pro daňového poplatníka;
 - f) provozování trvalého místa k výkonu činnosti výlučně pro libovolnou kombinaci činností uvedených v písmenech a) až e) za předpokladu, že celková činnost tohoto trvalého místa k výkonu činnosti vyplývající z uvedené kombinace má přípravnou nebo pomocnou povahu.
4. Jestliže, bez ohledu na odstavec 1, osoba – jiná než nezávislý zástupce, pro kterého se použije odstavec 5 – jedná jménem daňového poplatníka a v určitém státě má a obvykle používá oprávnění uzavírat smlouvy jménem daňového poplatníka, má se za to, že tento daňový poplatník má stálou provozovnu v tomto státě ve vztahu ke všem činnostem, které tato osoba pro daňového poplatníka provádí, pokud činnosti této osoby nejsou omezeny na činnosti uvedené v odstavci 3, které v případě, že jsou vykonávány prostřednictvím trvalého místa k výkonu činnosti, nečiní z tohoto zařízení podle uvedeného odstavce trvalou provozovnu.
5. Nemá se za to, že daňový poplatník má stálou provozovnu v určitém státě, pouze proto, že v tomto státě vykonává činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jakéhokoli jiného nezávislého zástupce, za předpokladu, že tyto osoby jednají v rámci běžného podnikání.

6. Skutečnost, že daňový poplatník, který je rezidentem určitého státu, ovládá daňového poplatníka nebo je ovládán daňovým poplatníkem, který je rezidentem jiného státu nebo který v tomto jiném státě vykonává činnost (ať prostřednictvím stálé provozovny, nebo jinak), sama o sobě nečiní z žádného z těchto daňových poplatníků stálou provozovnou druhého.

KAPITOLA III

VOLBA SYSTÉMU STANOVENÉHO TOUTO SMĚRNICÍ

Článek 6 Volba systému

1. Společnost, na kterou se vztahuje tato směrnice a která je daňovým rezidentem členského státu, se může rozhodnout používat systém stanovený touto směrnicí za podmínek v ní stanovených.
2. Společnost, na kterou se vztahuje tato směrnice a která není daňovým rezidentem členského státu, se může rozhodnout používat systém stanovený touto směrnicí za podmínek v ní stanovených ve vztahu ke stálé provozovně, kterou má v členském státě.
3. Pro účely odstavců 1 a 2 se společnost, která má sídlo, místo založení nebo místo skutečného vedení v členském státě a není na základě dohody mezi tímto členským státem a třetí zemí považována za daňového rezidenta této třetí země, pokládá za daňového rezidenta tohoto členského státu.
4. Jestliže je společnost podle odstavce 3 rezidentem ve více členských státech, pokládá se za rezidenta členského státu, v němž se nachází místo jejího skutečného vedení.
5. Jestliže se místo skutečného vedení člena skupiny, který se zabývá lodní dopravou nebo vnitrozemskou vodní dopravou, nachází na palubě lodi nebo člunu, má se za to, že se nachází v členském státě domovského přístavu této lodi nebo člunu, nebo neexistuje-li takový domovský přístav, v členském státě, kde má bydliště nebo sídlo provozovatel této lodi nebo člunu.
6. Společnost, která je rezidentem členského státu a zvolí si systém stanovený touto směrnicí, podléhá dani z příjmů právnických osob podle tohoto systému ve vztahu ke všem příjmům z libovolného zdroje, ať ve státě, kde je tato společnost rezidentem, nebo mimo něj.
7. Společnost, která je rezidentem třetí země a zvolí si systém stanovený touto směrnicí, podléhá dani z příjmů právnických osob podle tohoto systému ve vztahu ke všem příjmům z činnosti prováděné prostřednictvím stálé provozovny v členském státě.

Článek 7
Použitelné právní předpisy

Pokud si způsobilá společnost zvolí systém stanovený touto směrnicí, přestává podléhat vnitrostátním režimům daně z příjmů právnických osob ve vztahu ke všem záležitostem upraveným touto směrnicí, není-li uvedeno jinak.

Článek 8
Směrnice má přednost před dohodami mezi členskými státy

Ustanovení této směrnice se použijí bez ohledu na jakékoli ustanovení kterékoli dohody uzavřené mezi členskými státy, které je s nimi v rozporu.

KAPITOLA IV

VÝPOČET ZÁKLADU DANĚ

Článek 9
Obecné zásady

1. Při výpočtu základu daně se vezmou v potaz pouze zisky a ztráty, které byly realizovány.
2. Transakce a zdanitelné události se oceňují jednotlivě.
3. Výpočet základu daně se provádí konzistentním způsobem, pokud není výjimečnými okolnostmi odůvodněna změna.
4. Základ daně se stanoví pro každé zdaňovací období, není-li stanoveno jinak. Zdaňovacím obdobím je kterékoli období dvanácti měsíců, není-li stanoveno jinak.

Článek 10
Složky základu daně

Základ daně se vypočítá odečtením osvobozených příjmů, odečitatelných výdajů a dalších odečitatelných položek od příjmů.

Článek 11
Osvobozené příjmy

Od daně z příjmů právnických osob jsou osvobozeny:

- a) dotace přímo související s pořízením, výstavbou nebo zhodnocením dlouhodobých aktiv, kterých se týká odpisování podle článků 32 až 42;
- b) výnosy ze zcizení aktiv, která jsou součástí souboru aktiv uvedeného v čl. 39 odst. 2, včetně tržní hodnoty nepeněžních darů;

- c) přijaté rozdělované zisky;
- d) výnosy ze zcizení akcií;
- e) příjmy stálé provozovny v třetí zemi.

Článek 12 *Odečitatelné výdaje*

Odečitatelné výdaje zahrnují všechny náklady na prodej a výdaje, očištěné o odpočitatelnou daň z přidané hodnoty, které daňový poplatník vynaložil za účelem dosažení nebo zajištění příjmů, včetně nákladů na výzkum a vývoj a nákladů vynaložených při získávání vlastního nebo dluhového kapitálu pro účely podnikání.

Odečitatelné výdaje zahrnují rovněž dary dobročinným organizacím, definovaným v článku 16, které jsou usazeny v členském státě nebo v třetí zemi, která uplatňuje dohodu o výměně informací na dožádání srovnatelnou se směrnicí 2011/16/EU. Maximální odečitatelný výdaj na peněžní dary nebo příspěvky dobročinným organizacím činí 0,5 % příjmů ve zdaňovacím období.

Článek 13 *Další odečitatelné položky*

Ve vztahu k odpisování dlouhodobých aktiv podle článků 32 až 42 je možné provést poměrný odpočet.

Článek 14 *Neodečitatelné výdaje*

1. Za neodečitatelné se považují tyto výdaje:
 - a) rozdělované zisky a splátky vlastního kapitálu nebo dluhu;
 - b) 50 % nákladů na reprezentaci;
 - c) převod nerozdělených zisků do rezervy, která je součástí vlastního kapitálu společnosti;
 - d) daň z příjmů právnických osob;
 - e) úplatky;
 - f) pokuty a penále placené veřejnému orgánu za porušení kteréhokoli právního předpisu;
 - g) náklady vynaložené společností na získání příjmů, které jsou osvobozeny podle článku 11; tyto náklady se stanoví paušální sazbou ve výši 5 % uvedených příjmů, pokud daňový poplatník nemůže prokázat, že mu vznikly nižší náklady;

- h) peněžní dary a příspěvky jiné než dobročinným organizacím definovaným v článku 16;
 - i) náklady týkající se pořízení, výstavby nebo zhodnocení dlouhodobých aktiv, která nesouvisejí s výzkumem a vývojem, s výjimkou toho, co je stanoveno v článcích 13 a 20;
 - j) daně vyjmenované v příloze III s výjimkou spotřebních daní uložených z energetických výrobků, alkoholu a alkoholických nápojů a zpracovaného tabáku.
2. Bez ohledu na odst. 1 písm. j) může členský stát umožnit odpočet jedné nebo více z daní vyjmenovaných v příloze III. V případě skupiny se takovýto odpočet použije pro přidělený podíl členů skupiny, kteří jsou rezidenty tohoto členského státu nebo se v něm nacházejí.
3. V souladu s článkem 127 a za podmínek uvedených v článcích 128, 129 a 130 může Komise přijmout akty v přenesené pravomoci měnící přílohu III tak, jak je třeba, aby do ní byly zahrnuty všechny podobné daně, na které připadá více než 20 % celkové částky daní z příjmů právnických osob v členském státě, kde se vybírají.

Změny přílohy III se pro daňové poplatníky poprvé použijí v jejich zdaňovacím období, které začne po přijetí změny.

Článek 15

Výdaje vynaložené ve prospěch akcionářů

Požitky poskytnuté akcionáři, jenž je fyzickou osobou, jeho manželce nebo manželovi či příbuzným v řadě přímé nebo přidruženým podnikům, kteří mají přímou nebo nepřímou účast na kontrole, kapitálu nebo řízení daňového poplatníka, jak je stanoveno v článku 78, se nepovažují za odečitatelné výdaje, pokud by takovéto požitky nebyly poskytnuty nezávislé třetí straně.

Článek 16

Dobročinné organizace

Za dobročinnou organizaci se považuje subjekt splňující tyto podmínky:

- a) má právní subjektivitu a je uznanou dobročinnou organizací podle právních předpisů státu, ve kterém je usazen;
- b) jeho jediný nebo hlavní účel a jediná nebo hlavní činnost jsou veřejně prospěšné; za veřejně prospěšný se považuje vzdělávací, sociální, lékařský, kulturní, vědecký, filantropický, náboženský, environmentální nebo sportovní účel za předpokladu, že je v obecném zájmu;
- c) jeho aktiva jsou neodvolatelně určena na podporu tohoto účelu;
- d) vztahují se na něj požadavky na sdělování informací o jeho účtech a činnostech;
- e) není politickou stranou podle definice členského státu, ve kterém je usazen.

KAPITOLA V

ČASOVÝ ROZVRH A KVANTIFIKACE

Článek 17 Obecné zásady

Příjmy a výdaje i všechny ostatní odečitatelné položky se uznávají ve zdaňovacím období, ve kterém vzniknou nebo jsou vynaloženy, není-li v této směrnici stanoveno jinak.

Článek 18 Vznik příjmů

Příjmy vznikají, když vzniká právo je obdržet a mohou být s přiměřenou přesností vyčísleny, bez ohledu na to, zda je samotná platba odložena.

Článek 19 Vznik odečitatelných výdajů

Odečitatelný výdaj vzniká v okamžiku, kdy jsou splněny tyto podmínky:

- a) vznikl závazek provést platbu;
- b) výše tohoto závazku může být s přiměřenou přesností vyčíslena;
- c) v případě obchodu se zbožím byly podstatná rizika a výhody plynoucí z vlastnictví zboží převedeny na daňového poplatníka a v případě poskytnutí služeb byly tyto služby daňovým poplatníkem využity.

Článek 20 Náklady vztahující se k neodpisovatelným aktivům

Náklady vztahující se k pořízení, výstavbě nebo zhodnocení dlouhodobých aktiv, kterých se podle článku 40 netýká odpisování, jsou odečitatelné ve zdaňovacím období, ve kterém jsou tato dlouhodobá aktiva zcizena, pokud jsou výnosy z jejich zcizení zahrnuty do základu daně.

Článek 21 Zásoby a nedokončená výroba

Celková částka odečitatelných výdajů za zdaňovací období se zvýší o hodnotu zásob a nedokončené výroby na začátku zdaňovacího období a sníží o hodnotu zásob a nedokončené výroby na konci téhož zdaňovacího období. Pokud jde o zásoby a nedokončenou výrobu v rámci dlouhodobých smluv, žádná úprava se neprovede.

Článek 22 *Oceňování*

1. Pro účely výpočtu základu daně se transakce oceňují ve výši:
 - a) peněžní úplaty za plnění, například ceny zboží nebo služeb;
 - b) tržní hodnoty, jestliže má úplata za plnění zcela nebo zčásti formu nepeněžního plnění;
 - c) tržní hodnoty v případě, že daňový poplatník obdržel nepeněžní dar;
 - d) tržní hodnoty v případě nepeněžních darů od daňového poplatníka jiných než dary dobročinným organizacím;
 - e) reálné hodnoty finančních aktiv a závazků určených k obchodování;
 - f) daňové hodnoty v případě nepeněžních darů dobročinným organizacím.

2. Základ daně, příjmy a výdaje se vyjadřují v eurech v průběhu zdaňovacího období nebo se převedou na eura k poslednímu dni zdaňovacího období podle ročního průměrného směnného kurzu za kalendářní rok zveřejněného Evropskou centrální bankou, nebo pokud se zdaňovací období nekryje s kalendářním rokem, podle průměru denních kurzů vyhlášených Evropskou centrální bankou za zdaňovací období. Toto ustanovení se nepoužije pro jediného daňového poplatníka, který se nachází v členském státě, jenž nepřijal euro. Nepoužije se také v případě skupiny, jestliže se všichni členové této skupiny nacházejí ve stejném členském státě a tento stát nepřijal euro.

Článek 23 *Finanční aktiva a závazky určené k obchodování (obchodní portfolio)*

1. Finanční aktiva nebo závazky se klasifikují jako určené k obchodování, jestliže splňují jednu z těchto podmínek:
 - a) byly pořízeny nebo vznikly v zásadě za účelem prodeje nebo zpětného odkupu v blízké budoucnosti;
 - b) jsou součástí portfolia identifikovaných finančních nástrojů, včetně derivátů, které jsou společně spravovány a u kterých je v poslední době doloženo obchodování realizované pro krátkodobý zisk.

2. Bez ohledu na články 18 a 19 se do základu daně zahrnou veškeré rozdíly mezi reálnou hodnotou finančních aktiv nebo závazků určených k obchodování na konci zdaňovacího období a jejich reálnou hodnotou na začátku stejného zdaňovacího období nebo ke dni jejich koupě, pokud je tento den pozdější.

3. Při zcizení finančního aktiva nebo závazku určeného k obchodování se příslušné výnosy zahrnou do základu daně. Při tom se odečte reálná hodnota na začátku zdaňovacího období nebo tržní hodnota ke dni koupě, pokud je tento den pozdější.

Článek 24
Dlouhodobé smlouvy

1. Dlouhodobou smlouvou je smlouva splňující tyto podmínky:
 - a) byla uzavřena za účelem výroby, montáže nebo výstavby nebo poskytnutí služeb;
 - b) doba jejího trvání překračuje nebo se očekává, že překročí 12 měsíců.
2. Bez ohledu na článek 18 se příjmy týkající se dlouhodobých smluv uznají pro daňové účely ve výši odpovídající té části smlouvy, která byla splněna v příslušném zdaňovacím období. Z kolika procent byla smlouva splněna, se určí buď s odkazem na poměr nákladů v daném roce k odhadovaným celkovým nákladům, nebo s odkazem na odborné vyhodnocení stupně jejího splnění ke konci zdaňovacího období.
3. Náklady týkající se dlouhodobých smluv se zachytí ve zdaňovacím období, ve kterém vzniknou.

Článek 25
Rezervy

1. Jestliže je, bez ohledu na článek 19, na konci zdaňovacího období zjištěno, že má daňový poplatník právní závazek nebo pravděpodobný budoucí právní závazek vyplývající z činností nebo transakcí uskutečněných v tomto zdaňovacím období nebo předchozích zdaňovacích obdobích, každá spolehlivě odhadnutelná částka vyplývající z tohoto závazku je odečitatelná, pokud se předpokládá, že konečné vyrovnání této částky povede ke vzniku odečitatelného výdaje.

Jestliže se tento závazek vztahuje k činnosti nebo transakci, které budou pokračovat v budoucích zdaňovacích obdobích, rozloží se odpočet poměrně do odhadované doby trvání dané činnosti nebo transakce, a to s ohledem na příjmy, které z nich budou získány.

Částky odečtené podle tohoto článku se na konci každého zdaňovacího období přezkoumají a upraví. Při výpočtu základu daně v dalších letech se zohlední částky, které již byly odečteny.
2. Za spolehlivý odhad se považuje očekávaný výdaj potřebný k vyrovnání současného závazku na konci zdaňovacího období, pokud je tento odhad založen na všech důležitých faktorech, včetně dosavadních zkušeností dané společnosti, skupiny nebo odvětví. Při určování výše rezervy platí:
 - a) vezmou se v úvahu všechna rizika a nejistoty. Nejistota však neopodstatňuje tvorbu nadměrných rezerv;
 - b) je-li doba tvorby rezervy 12 měsíců nebo delší a neexistuje-li sjednaná diskontní sazba, diskontuje se rezerva ročním průměrem sazby Euribor (*Euro Interbank Offered Rate*) pro závazky se splatností 12 měsíců, kterou zveřejňuje Evropská centrální banka, za kalendářní rok, v němž končí zdaňovací období;

- c) budoucí události se vezmou v úvahu, pokud lze rozumně předpokládat, že nastanou;
- d) zohlední se budoucí užítky přímo související s událostí vedoucí k tvorbě rezervy.

Článek 26 Důchody

V případě rezerv na důchody se pro stanovení spolehlivého odhadu výše dávek, které si zaměstnanci zasloužili za svou práci v běžném a předchozím období, použijí pojistněmatematické metody.

Rezerva na důchody se diskontuje podle sazby Euribor pro závazky se splatností 12 měsíců, kterou zveřejňuje Evropská centrální banka. Výpočty se provedou na základě ročního průměru této sazby za kalendářní rok, v němž končí zdaňovací období.

Článek 27 Odpočty nedobytných pohledávek

1. Nedobytnou pohledávku je možné odečíst při splnění těchto podmínek:
 - a) daňový poplatník do konce zdaňovacího období podnikl všechny přiměřené kroky, aby dosáhl zaplacení, a oprávněně se domnívá, že pohledávka zůstane zcela nebo zčásti nevyrovnána; nebo má daňový poplatník velký počet pohledávek stejného druhu a dokáže spolehlivě odhadnout procentuální podíl nedobytných pohledávek na základě všech důležitých faktorů, včetně dosavadních zkušeností, pokud se dají použít;
 - b) dlužník není členem stejné skupiny jako daňový poplatník;
 - c) ve vztahu k dané nedobytné pohledávce nebyl uplatněn odpočet podle článku 41;
 - d) je-li nedobytná pohledávka pohledávkou z obchodního styku, částka odpovídající její výši byla předtím zahrnuta do základu daně jako příjem.
2. Při určování, zda byly podniknuty všechny přiměřené kroky s cílem dosáhnout zaplacení, se vezme v potaz:
 - a) zda jsou náklady na inkaso vzhledem k výši dluhu nepřiměřené;
 - b) zda existují vyhlídky na úspěšné inkaso;
 - c) zda lze od společnosti za daných okolností přiměřeně očekávat, že bude usilovat o inkaso.
3. Jestliže dojde k uhrazení pohledávky, která byla předtím odečtena jako nedobytná, získaná částka se zahrne do základu daně v roce, kdy došlo k úhradě.

Článek 28 Hedging

Se zisky a ztrátami z hedgingového nástroje se zachází stejně jako s odpovídajícími zisky a ztrátami z položky, která je předmětem hedgingu. V případě daňových poplatníků, kteří jsou členy skupiny, mohou být hedgingový nástroj a položka, jež je předmětem hedgingu, drženy různými členy skupiny. Hedgingový vztah existuje, jsou-li splněny obě tyto podmínky:

- a) hedgingový vztah je formálně určen a předem zdokumentován;
- b) očekává se, že hedging bude vysoce účinný, a jeho účinnost lze spolehlivě měřit.

Článek 29 Zásoby a nedokončená výroba

1. Položky zásob a nedokončené výroby, které nejsou běžně zaměnitelné, a zboží nebo služby vyrobené či poskytnuté konkrétně pro určité projekty se oceňují individuálně. Jiné položky zásob a nedokončené výroby se oceňují metodou FIFO (*first-in first-out*) nebo metodou váženého aritmetického průměru.
2. Daňový poplatník použije konzistentně stejnou metodu pro ocenění všech zásob a nedokončené výroby podobné povahy a podobného užití. Cena zásob a nedokončené výroby zahrnuje veškeré náklady na nákup, přímé náklady na přeměnu a ostatní přímé náklady vzniklé v souvislosti s jejich uvedením na současné místo a do současného stavu. Náklady se očistí o odpočitatelnou daň z přidané hodnoty. Daňový poplatník, který před tím, než si zvolil systém stanovený touto směrnicí, do ocenění zásob a nedokončené výroby zahrnoval nepřímé náklady, může metodu nepřímých nákladů používat i nadále.
3. Ocenění zásob a nedokončené výroby se provádí konzistentně.
4. K poslednímu dni zdaňovacího období se zásoby a nedokončená výroba ocení ve výši historických nákladů nebo čisté realizovatelné hodnoty podle toho, která z těchto částek je nižší. Čistá realizovatelná hodnota se rovná odhadované prodejní ceně v rámci běžného podnikání snížené o odhadované náklady na dokončení a odhadované náklady nutné k uskutečnění prodeje.

Článek 30 Pojišťovny

Na pojišťovny, které získaly povolení působit v členských státech v souladu se směrnicí Rady 73/239/EHS¹⁵ v případě neživotního pojištění, směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES¹⁶ v případě životního pojištění nebo směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/68/ES¹⁷ v případě zajištění, se vztahují tato další pravidla:

¹⁵ Úř. věst. L 228, 16.8.1973, s. 3.

¹⁶ Úř. věst. L 345, 19.12.2002, s. 1.

¹⁷ Úř. věst. L 232, 9.12.2005, s. 1.

- a) základ daně zahrnuje rozdíl mezi tržní hodnotou aktiv, do nichž je investováno ve prospěch pojistníků životního pojištění nesoucích investiční riziko, měřenou na konci zdaňovacího období a jejich tržní hodnotou měřenou na začátku téhož zdaňovacího období nebo ke dni dokončení jejich nákupu, pokud je tento den pozdější;
- b) základ daně zahrnuje rozdíl mezi tržní hodnotou aktiv, do nichž je investováno ve prospěch pojistníků životního pojištění nesoucích investiční riziko, měřenou ke dni jejich zcizení a jejich tržní hodnotou měřenou na začátku zdaňovacího období nebo ke dni dokončení jejich nákupu, pokud je tento den pozdější;
- c) technické rezervy pojišťoven vytvořené v souladu se směrnicí 91/674/EHS¹⁸ jsou s výjimkou vyrovnávacích rezerv odečitatelné. Členský stát může stanovit, že vyrovnávací rezervy jsou také odečitatelné. V případě skupiny se případný odpočet vyrovnávacích rezerv použije pro přidělený podíl členů skupiny, kteří jsou rezidenty tohoto členského státu nebo se v něm nacházejí. Odečtené částky se na konci každého zdaňovacího období přezkoumají a upraví. Při výpočtu základu daně v dalších letech se zohlední částky, které již byly odečteny.

Článek 31

Převody aktiv do třetí země

1. Převod dlouhodobého aktiva daňovým poplatníkem-rezidentem do jeho stálé provozovny v třetí zemi se pro účely výpočtu základu daně daňového poplatníka-rezidenta za zdaňovací období, ve kterém k převodu došlo, považuje za zcizení tohoto aktiva. Převod dlouhodobého aktiva daňovým poplatníkem-nerezidentem z jeho stálé provozovny v členském státě do třetí země se rovněž považuje za zcizení tohoto aktiva.
2. Odstavec 1 se nepoužije, jestliže je dotyčná třetí země smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru a existuje dohoda o výměně informací mezi touto třetí zemí a členským státem daňového poplatníka-rezidenta nebo stálé provozovny, která je srovnatelná se směrnicí 2011/16/EU.

KAPITOLA VI

ODPISOVÁNÍ DLOUHODOBÝCH AKTIV

Článek 32

Evidence dlouhodobých aktiv

Náklady na pořízení, výstavbu nebo zhodnocení se spolu s příslušnými daty zaznamenají do evidence dlouhodobých aktiv, a to zvlášť pro každé aktivum.

¹⁸ Úř. věst. L 374, 19.12.1991, s. 1.

Článek 33 *Odpisová základna*

1. Odpisová základna zahrnuje veškeré náklady přímo spojené s pořízením, výstavbou nebo zhodnocením dlouhodobého aktiva.

Náklady nezahrnují odpočitatelnou daň z přidané hodnoty.

V případě dlouhodobých aktiv vyrobených daňovým poplatníkem se do odpisové základny zahrnou také nepřímé náklady vynaložené při výrobě tohoto aktiva, které jinak nejsou odečitatelné.

2. Odpisová základna aktiva přijatého jako dar se rovná jeho tržní hodnotě uvedené v příjmech.
3. Odpisová základna dlouhodobého aktiva, které je předmětem odpisování, se sníží o veškeré dotace přímo související s pořízením, výstavbou nebo zhodnocením tohoto aktiva, uvedené v čl. 11 písm. a).

Článek 34 *Oprávnění k odpisování*

1. S výhradou odstavce 3 provádí odpisy ekonomický vlastník.
2. V případě leasingových smluv, u nichž se ekonomické vlastnictví neshoduje s právním vlastnictvím, je ekonomický vlastník oprávněn od svého základu daně odečíst úrokovou složku leasingových plateb. Úroková složka leasingových plateb se zahrne do základu daně právního vlastníka.
3. Dlouhodobé aktivum nesmí být odpisováno více daňovými poplatníky současně. Pokud ekonomického vlastníka aktiva nelze určit, oprávnění provádět odpisy má právní vlastník. V tom případě se úroková složka leasingových plateb do základu daně právního vlastníka nezahrne.
4. Daňový poplatník se nemůže rozhodnout, že odpisy provádět nebude.
5. V souladu s článkem 127 a za podmínek uvedených v člancích 128, 129 a 130 může Komise přijmout akty v přenesené pravomoci stanovující podrobnější pravidla pro:
 - a) definici právního a ekonomického vlastnictví, zejména ve vztahu k aktivům pořízeným na leasing;
 - b) výpočet kapitálové a úrokové složky leasingových plateb;
 - c) výpočet odpisové základny aktiva pořízeného na leasing.

Článek 35 *Odpisování nákladů na zhodnocení*

Náklady na zhodnocení se odpisují podle pravidel použitelných pro dlouhodobé aktivum, které bylo zhodnoceno, jako by se vztahovaly k nově pořízenému dlouhodobému aktivu.

Článek 36
Jednotlivě odpisovatelná aktiva

1. Aniž jsou dotčeny odstavce 2 a články 39 a 40, odpisují se dlouhodobá aktiva jednotlivě lineárně po dobu své životnosti. Doba životnosti dlouhodobého aktiva se stanoví takto:
 - a) budovy: 40 let;
 - b) hmotná aktiva s dlouhou dobou životnosti jiná než budovy: 15 let;
 - c) nehmotná aktiva: doba, po kterou aktivum požívá právní ochrany nebo na kterou je uděleno právo, nebo 15 let, pokud tuto dobu nelze určit.
2. Použité budovy, použitá hmotná aktiva s dlouhou dobou životnosti a použitá nehmotná aktiva se odpisují podle těchto pravidel:
 - a) použitá budova se odpisuje po dobu 40 let, pokud daňový poplatník nedoloží, že je odhadovaná zbývající doba životnosti budovy kratší než 40 let; pokud tak učiní, budova se odpisuje po tuto kratší dobu;
 - b) použité hmotné aktivum s dlouhou dobou životnosti se odpisuje po dobu 15 let, pokud daňový poplatník nedoloží, že je odhadovaná zbývající doba životnosti aktiva kratší než 15 let; pokud tak učiní, aktivum se odpisuje po tuto kratší dobu;
 - c) použité nehmotné aktivum se odpisuje po dobu 15 let, pokud nelze určit zbývající dobu, po kterou aktivum požívá právní ochrany nebo na kterou je uděleno právo; pokud ji určit lze, aktivum se odpisuje po tuto dobu.

Článek 37
Časový rozvrh

1. V roce, kdy je aktivum pořízeno nebo uvedeno v užívání, podle toho, který rok je pozdější, se provede odpis za celý rok. V roce zcizení aktiva se žádný odpis neprovede.
2. Pokud je aktivum zcizeno, ať dobrovolně, nebo nedobrovolně, v průběhu zdaňovacího období, jeho daňová hodnota a daňová hodnota případných nákladů na zhodnocení vzniklých ve vztahu k tomuto aktivu se odečte od základu daně za toto období. Jestliže byl proveden mimořádný odpis dlouhodobého aktiva podle článku 41, odečet podle článku 20 se sníží o částku již provedeného mimořádného odpisu.

Článek 38
Odložení zdanění u náhradních aktiv

1. Jestliže mají být výnosy ze zcizení jednotlivě odpisovatelného aktiva před koncem druhého zdaňovacího období po zdaňovacím období, ve kterém ke zcizení došlo, znovu investovány do aktiva užívaného pro stejný nebo podobný účel, odečte se za

období zcizení částka, o kterou uvedené výnosy převyšují daňovou hodnotu tohoto aktiva. O stejnou částku se sníží odpisová základna náhradního aktiva.

Aktivum zcizované dobrovolně musí být ve vlastnictví poplatníka po dobu alespoň tří let před zcizením.

2. Náhradní aktivum může být zakoupeno ve zdaňovacím období předcházejícím zcizení.

Jestliže náhradní aktivum není zakoupeno před koncem druhého zdaňovacího období po období, ve kterém ke zcizení aktiva došlo, částka odečtená v roce zcizení, zvýšená o 10 %, se připočte k základu daně za druhé zdaňovací období po období, ve kterém došlo ke zcizení.

3. Pokud daňový poplatník v prvním zdaňovacím období vystoupí ze skupiny, jejímž je členem, nebo přestane používat systém stanovený touto směrnicí, aniž by předtím zakoupil náhradní aktivum, částka odečtená za období zcizení se přičte k základu daně. Jestliže daňový poplatník ze skupiny vystoupí nebo přestane systém používat ve druhém zdaňovacím období, tato částka se zvýší o 10 %.

Článek 39 Soubor aktiv

1. Dlouhodobá aktiva jiná než uvedená v článcích 36 a 40 se odpisují společně v rámci jednoho souboru aktiv, a to roční sazbou ve výši 25 % odpisové základny.

2. Odpisová základna souboru aktiv na konci zdaňovacího období se rovná daňové hodnotě tohoto souboru na konci předchozího zdaňovacího období upravené o aktiva zařazená do souboru a vyřazená ze souboru v průběhu běžného období. Úpravy se provedou o náklady na pořízení, výstavbu nebo zhodnocení aktiv (které se připočtou) a o výnosy ze zcizení aktiv a veškerá odškodnění obdržaná za ztrátu nebo zničení aktiva (které se odečtou).

3. Má-li odpisová základna vypočítaná podle odstavce 2 zápornou hodnotu, připočte se k ní taková částka, aby se odpisová základna rovnala nule. Stejná částka se připočte k základu daně.

Článek 40 Neodpisovaná aktiva

Neodpisují se tato aktiva:

- a) dlouhodobá hmotná aktiva, kterých se netýká opotřebení a zastarání, například půda, umělecké předměty, starožitnosti nebo klenoty;
- b) finanční aktiva.

Článek 41
Mimořádné odpisy

1. Pokud za výjimečných okolností daňový poplatník doloží, že se hodnota neodpisovaného dlouhodobého aktiva ke konci zdaňovacího období trvale snížila, může odečíst částku rovnou tomuto snížení hodnoty. Tento odpočet však nelze provést v případě aktiv, u nichž jsou výnosy z jejich zcizení osvobozeny od daně.
2. Jestliže se hodnota aktiva, u kterého byl v předchozím zdaňovacím období proveden tento mimořádný odpis, následně zvýší, částka rovná tomuto zvýšení se připočte k daňovému základu za období, ve kterém ke zvýšení došlo. Takto připočítaná částka nebo částky však ve svém úhrnu nepřekročí výši původně provedeného odpočtu.

Článek 42
Přesnost kategorií dlouhodobých aktiv

V souladu s článkem 127 a za podmínek uvedených v článcích 128, 129 a 130 může Komise přijmout akty v přenesené pravomoci zpřesňující vymezení kategorií dlouhodobých aktiv uvedených v této kapitole.

KAPITOLA VII

ZTRÁTY

Článek 43
Ztráty

1. Ztráta, která v účetním období vznikne daňovému poplatníkovi nebo stále provozovně daňového poplatníka-nerezidenta, může být v následujících zdaňovacích obdobích odečtena, nestanoví-li tato směrnice jinak.
2. Snížení základu daně z důvodu ztrát z předchozích zdaňovacích období nesmí vést k záporné hodnotě.
3. Nejstarší ztráty se uplatní jako první.

KAPITOLA VIII

USTANOVENÍ O VSTUPU DO SYSTÉMU STANOVENÉHO TOUTO SMĚRNICÍ A VYSTOUPENÍ Z TOHOTO SYSTÉMU

Článek 44

Obecné pravidlo o uznání a ocenění aktiv a závazků

Když se daňový poplatník rozhodne používat systém stanovený touto směrnicí, všechna aktiva a závazky se uznají v hodnotě vypočítané podle vnitrostátních daňových pravidel bezprostředně přede dnem, kdy systém začne používat, není-li v této směrnici uvedeno jinak.

Článek 45

Způsobilost dlouhodobých aktiv pro účely odpisování

1. Dlouhodobá aktiva vstupující do systému stanoveného touto směrnicí se odpisují v souladu s články 32 až 42.
2. Bez ohledu na odstavec 1 se použijí tato pravidla odpisování:
 - a) dlouhodobá aktiva, která jsou jednotlivě odpisovatelná jak podle vnitrostátních právních předpisů o daních z příjmů právnických osob, které se na daňového poplatníka dříve vztahovaly, tak podle pravidel systému, se odpisují podle čl. 36 odst. 2;
 - b) dlouhodobá aktiva, která byla jednotlivě odpisovatelná podle vnitrostátních právních předpisů o daních z příjmů právnických osob, které se na daňového poplatníka dříve vztahovaly, ale nikoli podle pravidel systému, se zahrnou do souboru aktiv stanoveného v článku 39;
 - c) dlouhodobá aktiva, která byla podle vnitrostátních právních předpisů o daních z příjmů právnických osob dříve použitelných pro daňového poplatníka zahrnuta pro účely odpisování do souboru aktiv, vstoupí do systému jako součást souboru aktiv stanoveného v článku 39, i když by podle pravidel systému byla jednotlivě odpisovatelná;
 - d) dlouhodobá aktiva, která nebyla odpisovatelná nebo nebyla odpisována podle vnitrostátních právních předpisů o daních z příjmů právnických osob dříve použitelných pro daňového poplatníka, ale podle pravidel systému jsou odpisovatelná, se odpisují podle čl. 36 odst. 1, případně podle článku 39.

Článek 46

Dlouhodobé smlouvy při vstupu do systému

Příjmy a výdaje, o kterých se v souladu s čl. 24 odst. 2 a 3 má za to, že vznikly nebo byly vynaloženy před tím, než si daňový poplatník zvolil systém stanovený touto směrnicí, ale které ještě nebyly zahrnuty do základu daně podle vnitrostátních právních předpisů o daních

z příjmů právnických osob dříve použitelných pro daňového poplatníka, se připočtou k základu daně nebo odečtou od základu daně v souladu s pravidly pro časovou posloupnost obsaženými ve vnitrostátních právních předpisech.

Příjmy, které byly před tím, než si daňový poplatník zvolil systém, zdaněny podle vnitrostátních právních předpisů o daních z příjmů právnických osob v částce vyšší, než jaká by byla zahrnuta do základu daně podle čl. 24 odst. 2, se odečtou od základu daně.

Článek 47

Rezervy a odpočty při vstupu do systému

1. Rezervy, rezervy na důchody a odpočty nedobytných pohledávek stanovené v člancích 25, 26 a 27 jsou odečitatelné pouze v míře, v jaké vyplývají z činností nebo transakcí provedených poté, co si daňový poplatník zvolil systém stanovený touto směrnicí.
2. Výdaje, které byly vynaloženy v souvislosti s činnostmi nebo transakcemi provedenými před tím, než si daňový poplatník zvolil systém, ale za které nebyl proveden žádný odpočet, jsou odečitatelné.
3. Částky již odečtené před vstupem do systému nelze odečíst znovu.

Článek 48

Ztráty vzniklé před vstupem do systému

Jestliže daňovému poplatníkovi před tím, než si zvolil systém stanovený touto směrnicí, vznikly ztráty, které by podle použitelných vnitrostátních právních předpisů mohly být převedeny do dalšího období, ale které ještě nebyly započítány proti zdanitelným ziskům, mohou být tyto ztráty odečteny od základu daně v míře stanovené uvedenými vnitrostátními právními předpisy.

Článek 49

Obecné pravidlo pro vystoupení ze systému

Pokud daňový poplatník vystoupí ze systému stanoveného touto směrnicí, jeho aktiva a závazky se uznají v hodnotě vypočítané podle pravidel tohoto systému, není-li v této směrnici uvedeno jinak.

Článek 50

Dlouhodobá aktiva odpisovaná v rámci souboru aktiv

Pokud daňový poplatník vystoupí ze systému stanoveného touto směrnicí, jeho soubor aktiv podle systému stanoveného touto směrnicí se pro účely následně použitelných vnitrostátních daňových pravidel uzná jako jeden soubor aktiv, který se odpisuje metodou degresivního odpisování roční sazbou 25 %.

Článek 51
Dlouhodobé smlouvy při vystoupení ze systému

Poté, co daňový poplatník vystoupí ze systému, zachází se s příjmy a výdaji vyplývajícími z dlouhodobých smluv v souladu s následně použitelnými vnitrostátními právními předpisy o daních z příjmů právnických osob. Avšak příjmy a výdaje, které již byly zohledněny pro daňové účely v systému stanoveném touto směrnicí, se znovu nezohlední.

Článek 52
Rezervy a odpočty při vystoupení ze systému

Poté, co daňový poplatník vystoupí ze systému stanoveného touto směrnicí, nesmí se znovu odečíst výdaje, které již byly odečteny v souladu s články 25 až 27.

Článek 53
Ztráty při vystoupení ze systému

Ztráty vzniklé daňovému poplatníkovi, které ještě nebyly započteny proti zdanitelným ziskům podle pravidel systému stanoveného touto směrnicí, se převedou do dalšího období v souladu s vnitrostátními právními předpisy o daních z příjmů právnických osob.

KAPITOLA IX

KONSOLIDACE

Článek 54
Způsobilé dceřiné společnosti

1. Způsobilými dceřinými společnostmi jsou všechny přímé i nepřímé dceřiné společnosti, ve kterých má mateřská společnost tato práva:
 - a) právo vykonávat více než 50 % hlasovacích práv;
 - b) vlastnické právo odpovídající více než 75 % kapitálu společnosti nebo více než 75 % práv spojených s nárokem na zisk.
2. Pro účely výpočtu prahových hodnot uvedených v odstavci 1 ve vztahu ke společnostem jiným než přímé dceřiné společnosti se použijí tato pravidla:
 - a) jakmile je u přímých a nepřímých dceřiných společností dosaženo prahové hodnoty pro hlasovací práva, má se za to, že mateřská společnost drží 100 % těchto práv;
 - b) nárok na zisk a vlastnictví kapitálu se vypočítají vynásobením podílů držených v dceřiných společnostech, které představují mezičlánek na každé úrovni hierarchie. Při tomto výpočtu se vezmou v potaz také vlastnická práva ve výši 75 % nebo nižší, která přímo nebo nepřímo drží mateřská společnost, včetně práv ve společnostech, které jsou rezidenty třetí země.

Článek 55
Složení skupiny

1. Daňový poplatník-rezident tvoří skupinu se:
 - a) všemi svými stálými provozovny nacházejícími se v ostatních členských státech;
 - b) všemi stálými provozovny svých způsobilých dceřiných společností, které jsou rezidenty třetí země, nacházejícími se v členském státě;
 - c) všemi svými způsobilými dceřinými společnostmi, které jsou rezidenty v jednom nebo více členských státech;
 - d) ostatními daňovými poplatníky-rezidenty, kteří jsou způsobilými dceřinými společnostmi téže společnosti, jež je rezidentem třetí země a splňuje podmínky stanovené v čl. 2 odst. 2 písm. a).
2. Daňový poplatník-nerezident tvoří skupinu ve vztahu ke všem svým stálým provozovným nacházejícím se v členských státech a všem svým způsobilým dceřiným společnostem, které jsou rezidenty jednoho nebo více členských států, včetně stálých provozoven, které mají v členských státech uvedené dceřiné společnosti.

Článek 56
Platební neschopnost

Společnost v platební neschopnosti nebo v likvidaci se nesmí stát členem skupiny. Daňový poplatník, u kterého je prohlášena platební neschopnost nebo který je v likvidaci, neprodleně vystoupí ze skupiny.

Článek 57
Rozsah konsolidace

1. Základy daně členů skupiny se konsolidují.
2. Pokud je konsolidovaný základ daně záporný, převede se do dalšího období ztráta, která se započítá proti příštímu kladnému konsolidovanému základu daně. Je-li konsolidovaný základ daně kladný, rozdělí se v souladu s články 86 až 102.

Článek 58
Časový rozvrh

1. Prahové hodnoty uvedené v článku 54 musí být splněny v průběhu celého zdaňovacího období.
2. Bez ohledu na odstavec 1 se daňový poplatník stane členem skupiny ke dni, kdy je prahových hodnot podle článku 54 dosaženo. Tyto prahové hodnoty musí být splněny alespoň po dobu devíti po sobě jdoucích měsíců, a pokud tomu tak není, zachází se s daňovým poplatníkem tak, jako by se členem skupiny nikdy nestal.

Článek 59
Vyloučení transakcí uvnitř skupiny

1. Při výpočtu konsolidovaného základu daně se nevezmou v potaz zisky a ztráty z transakcí provedených přímo mezi členy skupiny.
2. Pro účely stanovení, zda se jedná o transakci uvnitř skupiny, platí, že obě strany transakce musí být členy skupiny v době, kdy je transakce uskutečněna a kdy jsou zachyceny související příjmy a výdaje.
3. Skupiny používají konzistentní a náležitě zdokumentovanou metodu zaznamenávání transakcí uvnitř skupiny. Tuto metodu mohou skupiny změnit pouze z platných hospodářských důvodů, a to na začátku zdaňovacího období.
4. Metoda zaznamenávání transakcí uvnitř skupiny umožňuje, aby byly všechny převody a prodeje v rámci skupiny zachyceny ve výši historických nákladů nebo ve výši daňové hodnoty podle toho, která z těchto částek je nižší.

Článek 60
Daně vybírané srážkou a zdanění u zdroje

V případě transakcí mezi členy skupiny se nevyměřují žádné daně vybírané srážkou ani jiné formy zdanění u zdroje.

KAPITOLA X

VSTUP DO SKUPINY A VYSTOUPENÍ ZE SKUPINY

Článek 61
Dlouhodobá aktiva při vstupu do skupiny

Je-li daňový poplatník ke dni svého vstupu do skupiny ekonomickým vlastníkem neodpisovatelných nebo jednotlivě odpisovatelných dlouhodobých aktiv a kterékoli z těchto aktiv je členem skupiny zcizeno do pěti let od uvedeného dne, provede se v roce zcizení úprava přiděleného podílu člena skupiny, který byl ekonomickým vlastníkem těchto aktiv ke dni vstupu do skupiny. Výnosy z tohoto zcizení se k tomuto podílu přičtou a náklady související s neodpisovatelnými aktivy, jakož i daňová hodnota odpisovatelných aktiv se odečtou.

Tato úprava se provede také u finančních aktiv s výjimkou akcií přidružených podniků, účastí a vlastních akcií.

Jestliže daňový poplatník v důsledku reorganizace podnikatelské činnosti přestane existovat nebo přestane mít stálou provozovnu v členském státě, jehož byl rezidentem ke dni svého vstupu do skupiny, má se pro účely použití tohoto článku za to, že v uvedeném státě má stálou provozovnu.

Článek 62
Dlouhodobé smlouvy při vstupu do skupiny

Příjmy a výdaje, které vznikly v souladu s čl. 24 odst. 2 a 3 před tím, než daňový poplatník vstoupil do skupiny, ale ještě nebyly zahrnuty do výpočtu daně podle použitelných vnitrostátních právních předpisů o daních z příjmů právnických osob, se přičtou k přidělenému podílu nebo odečtou od přiděleného podílu v souladu s pravidly pro časovou posloupnost obsaženými ve vnitrostátních právních předpisech.

Příjmy, které byly před tím, než daňový poplatník vstoupil do skupiny, zdaněny podle použitelných vnitrostátních právních předpisů o daních z příjmů právnických osob v částce vyšší, než jaká by byla vyměřena podle čl. 24 odst. 2, se odečtou od přiděleného podílu.

Článek 63
Rezervy a odpočty při vstupu do skupiny

Výdaje, na které se vztahují články 25, 26 a 27 a které jsou vynaloženy v souvislosti s činnostmi nebo transakcemi provedenými před tím, než daňový poplatník vstoupil do skupiny, ale na které ještě nebyla vytvořena rezerva nebo nebyl proveden jejich odpočet podle použitelných vnitrostátních právních předpisů o daních z příjmů právnických osob, jsou odečitatelné pouze proti přidělenému podílu daňového poplatníka, ledaže jsou vynaloženy po více než pěti letech od vstupu daňového poplatníka do skupiny.

Článek 64
Ztráty při vstupu do skupiny

Neuplatněné ztráty, které daňovému poplatníkovi nebo stálé provozovně vznikly podle pravidel této směrnice nebo podle vnitrostátních právních předpisů o daních z příjmů právnických osob před vstupem do skupiny, nelze započíst proti konsolidovanému základu daně. Tyto ztráty se převedou do dalšího období a mohou se započíst proti přidělenému podílu v souladu s článkem 43, případně v souladu s vnitrostátními právními předpisy o daních z příjmů právnických osob, které by byly pro daňového poplatníka použitelné v případě neexistence systému stanoveného touto směrnicí.

Článek 65
Zrušení skupiny

Když je skupina zrušena, má se zato, že skončilo zdaňovací období. Konsolidovaný základ daně a veškeré neuplatněné ztráty skupiny se mezi jednotlivé členy skupiny rozdělí v souladu s články 86 až 102 na základě faktorů rozdělení použitelných pro zdaňovací období, ve kterém ke zrušení došlo.

Článek 66
Ztráty po zrušení skupiny

Se ztrátami se po zrušení skupiny naloží takto:

- a) jestliže daňový poplatník zůstane v systému stanoveném touto směrnicí, ale mimo skupinu, ztráty se převedou do dalšího období a započtou podle článku 43;
- b) jestliže daňový poplatník vstoupí do jiné skupiny, ztráty se převedou do dalšího období a započtou proti jeho přidělenému podílu;
- c) jestliže daňový poplatník ze systému vystoupí, ztráty se převedou do dalšího období a započtou podle vnitrostátních právních předpisů o daních z příjmů právnických osob, které začnou být použitelné, jako by tyto ztráty vznikly v době, kdy se na daňového poplatníka tyto předpisy vztahovaly.

Článek 67

Dlouhodobá aktiva při vystoupení ze skupiny

Pokud jsou neodpisovatelná nebo jednotlivě odpisovatelná dlouhodobá aktiva, s výjimkou těch, která vedla ke sníženému osvobození podle článku 75, zcizena do tří let poté, co daňový poplatník, který je jejich ekonomickým vlastníkem, opustil skupinu, příslušné výnosy se přičtou ke konsolidovanému základu daně skupiny za rok zcizení a náklady vztahující se k neodpisovatelným aktivům, jakož i daňová hodnota odpisovatelných aktiv se odečtou.

Stejně pravidlo se použije pro finanční aktiva s výjimkou akcií přidružených podniků, účastí a vlastních akcií.

V míře, v jaké jsou výnosy ze zcizení zahrnuty do konsolidovaného základu daně skupiny, nejsou tyto výnosy zdanitelné jiným způsobem.

Článek 68

Nehmotná aktiva vytvořená vlastní činností

Jestliže daňový poplatník, který je ekonomickým vlastníkem jednoho nebo více nehmotných aktiv vytvořených vlastní činností, vystoupí ze skupiny, částka rovnající se nákladům na výzkum, vývoj, marketing a reklamu vynaloženým v souvislosti s těmito aktivy v předchozích pěti letech se přičte ke konsolidovanému základu daně zbývajících členů skupiny. Připočtená částka však nepřekročí hodnotu těchto aktiv při vystoupení tohoto daňového poplatníka ze skupiny. Tyto náklady se připíší vystupujícímu daňovému poplatníkovi a naloží se s nimi v souladu s vnitrostátními právními předpisy o daních z příjmů právnických osob, které se na daňového poplatníka začnou vztahovat, nebo v souladu s pravidly této směrnice, pokud tento daňový poplatník zůstane v systému stanoveném touto směrnicí.

Článek 69

Ztráty při vystoupení ze skupiny

Členovi skupiny, který ze skupiny vystoupí, se nepřipíší žádné ztráty.

KAPITOLA XI

REORGANIZACE PODNIKATELSKÉ ČINNOSTI

Článek 70

Reorganizace podnikatelské činnosti v rámci skupiny

1. Reorganizace podnikatelské činnosti v rámci skupiny ani změna sídla daňového poplatníka, který je členem skupiny, nevedou ke vzniku zisků ani ztrát pro účely stanovení konsolidovaného základu daně. Použije se čl. 59 odst. 3.
2. Bez ohledu na odstavec 1 se v případě, že jsou v důsledku reorganizace podnikatelské činnosti nebo řady transakcí mezi členy skupiny za období dvou let v podstatě všechna aktiva daňového poplatníka převedena do jiného členského státu a faktor aktiv se podstatně změní, použijí níže uvedená pravidla.

Po dobu pěti let od uvedeného převodu jsou převedená aktiva přiřazena do faktoru aktiv převádějícího daňového poplatníka, pokud je ekonomickým vlastníkem těchto aktiv i nadále člen skupiny. Jestliže daňový poplatník přestane existovat nebo přestane mít stálou provozovnu v členském státě, ze kterého byla aktiva převedena, má se pro účely použití tohoto článku za to, že v uvedeném státě má stálou provozovnu.

Článek 71

Zacházení se ztrátami v případě reorganizace podnikatelské činnosti zahrnující dvě nebo více skupin

1. Jestliže se v důsledku reorganizace podnikatelské činnosti jedna nebo více skupin či jeden nebo více členů skupiny stanou součástí jiné skupiny, veškeré neuplatněné ztráty dříve existující skupiny nebo skupin se rozdělí mezi její (jejich) jednotlivé členy v souladu s články 86 až 102 na základě faktorů použitelných pro zdaňovací období, ve kterém reorganizace podnikatelské činnosti proběhla, a převedou se do dalších let.
2. Pokud se mezi dvěma nebo více hlavními daňovými poplatníky uskuteční fúze ve smyslu čl. 2 písm. a) bodů i) a ii) směrnice Rady 2009/133/ES¹⁹, veškeré neuplatněné ztráty skupiny se rozdělí mezi jejími členy v souladu s články 86 až 102 na základě faktorů použitelných pro zdaňovací období, ve kterém se fúze uskutečnila, a převedou se do dalších let.

¹⁹ Úř. věst. L 310, 25.11.2009, s. 34.

KAPITOLA XII

VZTAHY MEZI SKUPINOU A JINÝMI SUBJEKTY

Článek 72

Osvobození s progresí

Aniž je dotčen článek 75, mohou být příjmy osvobozené od daně podle čl. 11 písm. c), d) nebo e) vzaty v úvahu při určování daňové sazby, která se pro daňového poplatníka použije.

Článek 73

Případy, kdy se osvobození neuplatní

Ustanovení čl. 11 písm. c), d) nebo e) se nepoužijí, jestliže se na subjekt rozdělující zisk, subjekt, jehož akcie jsou zcizovány, nebo stálou provozovnu vztahovala v zemi rezidence daného subjektu nebo v zemi, kde se nachází daná stálá provozovna, jedna z těchto možností:

- a) daň ze zisku v rámci obecného režimu této třetí země se zákonnou sazbou daně z příjmů právnických osob nižší než 40 % průměrné zákonné sazby daně z příjmů právnických osob použitelné v členských státech;
- b) zvláštní režim této třetí země, který umožňuje podstatně nižší úroveň zdanění než obecný režim.

Průměrnou zákonnou sazbu daně z příjmů právnických osob použitelnou v členských státech zveřejní jednou ročně Komise. Vypočte se jako aritmetický průměr. Pro účely tohoto článku a článků 81 a 82 se změny této sazby pro daňové poplatníky poprvé použijí v jejich zdaňovacím období začínajícím po přijetí změny.

Článek 74

Výpočet příjmů zahraniční stálé provozovny

Použije-li se článek 73 pro příjmy stálé provozovny v třetí zemi, pak se její příjmy a výdaje i další odečitatelné položky určí podle pravidel systému stanoveného touto směrnicí.

Článek 75

Vyloučení osvobozených zcizení akcií

Jestliže daňový poplatník v důsledku zcizení akcií vystoupí ze skupiny a tento daňový poplatník v běžném zdaňovacím období nebo v předchozích zdaňovacích obdobích nabyt v rámci transakce uvnitř skupiny jedno nebo více dlouhodobých aktiv jiných než odpisovaných v rámci souboru aktiv, vyloučí se z osvobození od daně částka odpovídající těmto aktivům, pokud není doloženo, že byly příslušné transakce uvnitř skupiny provedeny z platných hospodářských důvodů.

Částka vyloučená z osvobození se rovná tržní hodnotě tohoto aktiva nebo aktiv v době převodu snížené o daňovou hodnotu těchto aktiv nebo o náklady uvedené v článku 20, vztahující se k neodpisovaným dlouhodobým aktivům.

Je-li skutečným vlastníkem zcizených akcií daňový poplatník-nerezident nebo subjekt jiný než daňový poplatník, má se za to, že tržní hodnota aktiva nebo aktiv v době převodu snížená o daňovou hodnotu byla přijata daňovým poplatníkem, který daná aktiva držel před transakcí uvnitř skupiny zmíněnou v prvním pododstavci.

Článek 76

Úroky a licenční poplatky a veškeré další příjmy zdaňované u zdroje

1. Jestliže má daňový poplatník příjmy, které byly zdaněny v jiném členském státě nebo v třetí zemi, a nejedná se o příjmy, jež jsou osvobozeny podle čl. 11 písm. c), d) nebo e), povolí se odpočet z daňové povinnosti tohoto daňového poplatníka.
2. Tento odpočet se rozdělí mezi členy skupiny v souladu s články 86 až 102 podle vzorce použitelného v daném zdaňovacím období.
3. Odpočet se vypočte zvlášť pro každý členský stát nebo třetí zemi, jakož i pro každý typ příjmů. Jeho výše nepřekročí částku vyplývající ze zdanění příjmů přisouzených daňovému poplatníkovi nebo stálé provozovně sazbou daně z příjmů právnických osob uplatňovanou v členském státě, jehož je daňový poplatník rezidentem nebo ve kterém se stálá provozovna nachází.
4. Při výpočtu odpočtu se částka příjmů sníží o související odečitatelné výdaje, přičemž se předpokládá, že jde o 2 % příjmů, pokud daňový poplatník neprokáže něco jiného.
5. Odpočet za daňovou povinnost v třetí zemi nesmí překročit výši konečné daňové povinnosti daňového poplatníka u daně z příjmů právnických osob, ledaže by dohoda uzavřená mezi členským státem, jehož je rezidentem, a třetí zemí stanovila jinak.

Článek 77

Daň vybíraná srážkou

Úroky a licenční poplatky placené daňovým poplatníkem příjemci mimo skupinu mohou podléhat dani vybírané srážkou v členském státě daňového poplatníka podle použitelných pravidel vnitrostátních právních předpisů a případné použitelné úmluvy o zamezení dvojího zdanění. Tato daň vybíraná srážkou se rozdělí mezi členské státy podle vzorce použitelného ve zdaňovacím období, ve kterém je daň vyměřena, v souladu s články 86 až 102.

KAPITOLA XIII

TRANSAKCE MEZI PŘIDRUŽENÝMI PODNIKY

Článek 78

Přidružené podniky

1. Jestliže má daňový poplatník přímou nebo nepřímou účast na řízení, kontrole nebo kapitálu subjektu jiného než daňový poplatník nebo daňového poplatníka, který nepatří do stejné skupiny, považují se oba podniky za přidružené podniky.

Jestliže mají stejné osoby přímou nebo nepřímou účast na řízení, kontrole nebo kapitálu daňového poplatníka a subjektu jiného než daňový poplatník nebo daňových poplatníků nepatřících do stejné skupiny, považují se všechny dotčené společnosti za přidružené podniky.

Daňový poplatník se pokládá za přidružený podnik ve vztahu ke své stálé provozovně v třetí zemi. Daňový poplatník-nerezident se pokládá za přidružený podnik ve vztahu ke své stálé provozovně v členském státě.

2. Pro účely odstavce 1 se použijí tato pravidla:

- a) účastí na kontrole se rozumí držení více než 20 % hlasovacích práv;
- b) účastí na kapitálu se rozumí vlastnické právo na více než 20 % kapitálu;
- c) účastí na řízení se rozumí postavení umožňující vykonávat významný vliv na řízení přidruženého podniku;
- d) fyzická osoba, její manžel nebo manželka a příbuzní v řadě přímé se považují za jedinou osobu.

V případě nepřímých účastí se splnění požadavků podle písmen a) a b) určí vynásobením držených podílů na jednotlivých úrovních hierarchie. U daňového poplatníka, který drží více než 50 % hlasovacích práv, se má za to, že drží 100 %.

Článek 79

Úprava cen ve vztazích mezi přidruženými podniky

Jsou-li ve vztazích mezi přidruženými podniky stanoveny nebo uloženy podmínky lišící se od podmínek, které by byly stanoveny mezi nezávislými podniky, pak se veškeré příjmy, které by při neexistenci těchto podmínek vznikly daňovému poplatníkovi, ale kvůli těmto podmínkám mu nevznikly, zahrnou do příjmů tohoto daňového poplatníka a příslušným způsobem zdaní.

KAPITOLA XIV

PRAVIDLA PROTI ZNEUŽÍVÁNÍ

Článek 80 *Obecné pravidlo proti zneužívání*

Umělé transakce, jejichž jediným účelem je vyhýbání se daňovým povinnostem, se pro účely výpočtu základu daně nevezmou v potaz.

První odstavec se nepoužije v případě legitimních hospodářských činností, kdy si daňový poplatník může vybrat mezi dvěma nebo více transakcemi, které mají stejný ekonomický výsledek, ale vedou ke vzniku rozdílných zdanitelných částek.

Článek 81 *Vyloučení odpočtu úroků*

1. Úroky zaplacené přidruženému podniku, jenž je rezidentem třetí země, nejsou odečitatelné, jestliže neexistuje dohoda o výměně informací srovnatelná s výměnou informací na dožádání stanovenou ve směrnici 2011/16/EU a současně je splněna jedna z těchto podmínek:
 - a) daň ze zisku je v rámci obecného režimu třetí země stanovena se zákonnou sazbou daně z příjmů právnických osob nižší než 40 % průměrné zákonné sazby daně z příjmů právnických osob použitelné v členských státech;
 - b) přidružený podnik podléhá zvláštnímu režimu této třetí země, který umožňuje podstatně nižší úroveň zdanění než obecný režim.
2. Výrazem „úroky“ se rozumí příjmy z pohledávek jakéhokoli druhu, ať zajištěných či nezajištěných zástavním právem k nemovitosti a majících či nemajících právo účasti na zisku dlužníka, a zvláště příjmy z cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů, včetně prémie a výher, které se vážou k těmto cenným papírům, obligacím nebo dluhopisům. Penále ukládané za pozdní platbu se za úroky nepovažuje.
3. Bez ohledu na odstavec 1 jsou úroky zaplacené subjektu, jenž je rezidentem třetí země, se kterou nebyla uzavřena dohoda o výměně informací srovnatelná s výměnou informací na dožádání stanovenou ve směrnici 2011/16/EU, odečitatelné ve výši nepřesahující částku, která by byla stanovena mezi nezávislými podniky, je-li splněna jedna z těchto podmínek:
 - a) částka těchto úroků je zahrnuta do základu daně jakožto příjem přidruženého podniku v souladu článkem 82;
 - b) úroky jsou zaplacený společnosti, s jejíž hlavní třídou akcií se pravidelně obchoduje na jedné nebo více uznaných burzách cenných papírů;

- c) úroky jsou zaplacený subjektu, který se v zemi, kde je rezidentem, aktivně zabývá obchodem nebo jinou hospodářskou činností. Tím se rozumí nezávislé hospodářské podnikání prováděné za účelem zisku, v jehož rámci vedoucí pracovníci a zaměstnanci vykonávají podstatné řídicí a provozní činnosti.

Článek 82

Ovládané zahraniční společnosti

1. Základ daně zahrnuje nerozdělené příjmy subjektu, jenž je rezidentem třetí země, pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - a) daňový poplatník sám nebo spolu se svými přidruženými podniky má přímou nebo nepřímou účast představující více než 50 % hlasovacích práv v tomto subjektu nebo vlastní více než 50 % jeho kapitálu nebo má nárok na více než 50 % jeho zisků;
 - b) v rámci obecného režimu daně třetí země je zisk zdaňován zákonnou sazbou daně z příjmů právnických osob nižší než 40 % průměrné zákonné sazby daně z příjmů právnických osob použitelné v členských státech nebo dotyčný subjekt podléhá zvláštnímu režimu, který umožňuje podstatně nižší úroveň zdanění než obecný režim;
 - c) více než 30 % příjmů plynoucích tomuto subjektu spadá do jedné nebo více kategorií uvedených v odstavci 3;
 - d) dotyčná společnost není společností, s jejíž hlavní třídou akcií se pravidelně obchoduje na jedné nebo více uznaných burzách cenných papírů.
2. Odstavec 1 se nepoužije, jestliže je dotyčná třetí země smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru a existuje dohoda o výměně informací srovnatelná s výměnou informací na dožádání stanovenou ve směrnici 2011/16/EU.
3. Následující kategorie příjmů se vezmou v potaz pro účely odst. 1 písm. c), pokud více než 50 % dané kategorie příjmů dotyčného subjektu pochází z transakcí s daňovým poplatníkem nebo jeho přidruženými podniky:
 - a) úroky nebo jakékoli jiné příjmy plynoucí z finančních aktiv;
 - b) licenční poplatky nebo jakékoli jiné příjmy plynoucí z duševního vlastnictví;
 - c) dividendy a příjmy ze zcizení akcií;
 - d) příjmy z movitého majetku;
 - e) příjmy z nemovitého majetku, ledaže by členský stát daňového poplatníka podle dohody uzavřené s třetí zemí neměl oprávnění tyto příjmy zdaňovat;
 - f) příjmy z pojišťovacích, bankovních a jiných finančních činností.

Článek 83

Výpočet

1. Příjmy zahrnované do základu daně se vypočtou podle pravidel uvedených v článcích 9 až 15. Ztráty zahraničního subjektu se nezahrnou do základu daně, ale převedou se do dalších období a vezmou se v potaz při použití článku 82 v následujících letech.
2. Příjmy zahrnované do základu daně se vypočtou v poměru k nároku daňového poplatníka na podíl na zisku zahraničního subjektu.
3. Příjmy se zahrnou do zdaňovacího období, ve kterém končí zdaňovací období zahraničního subjektu.
4. Jestliže zahraniční subjekt následně daňovému poplatníkovi vyplatí rozdělovaný zisk, částky příjmů, které byly předtím zahrnuty do základu daně podle článku 82, se při výpočtu povinnosti daňového poplatníka k dani z rozdělovaného zisku od základu daně odečtou.
5. Pokud daňový poplatník zcizí svou účast v daném subjektu, příslušné výnosy se pro účely výpočtu povinnosti daňového poplatníka k dani z těchto výnosů sníží o veškeré nerozdělené částky, které již byly zahrnuty do základu daně.

KAPITOLA XV

TRANSPARENTNÍ SUBJEKTY

Článek 84

Pravidla pro přiřazování příjmů transparentních subjektů daňovým poplatníkům, kteří v nich mají podíl

1. Jestliže je subjekt v členském státě, ve kterém se nachází, považován za transparentní subjekt, daňový poplatník, který v něm má podíl, do svého základu daně zahrne svůj podíl na příjmech tohoto subjektu. Pro účely příslušného výpočtu se příjmy vypočítají podle pravidel této směrnice.
2. Transakce mezi daňovým poplatníkem a dotyčným subjektem se vyloučí úměrně k podílu, který má daňový poplatník v tomto subjektu. V souladu s tím se příjmy daňového poplatníka plynoucí z těchto transakcí považují za podíl z částky, která by byla dohodnuta mezi nezávislými subjekty, je vypočtena podle zásady tržního odstupu a odpovídá vlastnictví daného subjektu třetí stranou.
3. Daňový poplatník má nárok na úlevu za dvojí zdanění v souladu s čl. 76 odst. 1, 2, 3 a 5.

Článek 85

Pravidla pro určení transparentnosti v případě subjektů v třetí zemi

Jestliže se subjekt nachází v třetí zemi, otázka, zda je transparentní, se rozhodne podle právních předpisů členského státu daňového poplatníka. Drží-li alespoň dva členové skupiny podíl ve stejném subjektu nacházejícím se v třetí zemi, o zacházení s tímto subjektem se rozhodne podle vzájemné dohody mezi příslušnými členskými státy. Není-li uzavřena dohoda, rozhodne hlavní daňový orgán.

KAPITOLA XVI

ROZDĚLENÍ KONSOLIDOVANÉHO ZÁKLADU DANĚ

Článek 86

Obecné zásady

1. Konsolidovaný základ daně se v každém zdaňovacím období rozdělí mezi členy skupiny na základě vzorce pro rozdělení. Při stanovování přiděleného podílu člena skupiny označeného jako „A“ má vzorec tuto podobu, v níž mají faktory tržeb, práce a aktiv stejnou váhu:

$$\text{Podíl A} = \left(\frac{1}{3} \frac{\text{Tržby}^A}{\text{Tržby}^{\text{Skupina}}} + \frac{1}{3} \left(\frac{1}{2} \frac{\text{Obj. mezd}^A}{\text{Obj. mezd}^{\text{Skupina}}} + \frac{1}{2} \frac{\text{Poč. zaměstnanců}^A}{\text{Poč. zaměstnanců}^{\text{Skupina}}} \right) + \frac{1}{3} \frac{\text{Aktiva}^A}{\text{Aktiva}^{\text{Skupina}}} \right) * \text{konsol. zákl. daně}$$

2. Konsolidovaný základ daně skupiny se rozdělí pouze v případě, že je jeho hodnota kladná.
3. Výpočty pro rozdělení konsolidovaného základu daně se provedou na konci zdaňovacího období skupiny.
4. Období 15 nebo více dnů v kalendářním měsíci se považuje za celý měsíc.

Článek 87

Ochranná doložka

Odchylně od pravidla stanoveného v článku 86, jestliže se hlavní daňový poplatník nebo příslušný orgán domnívá, že výsledný podíl přidělený členu skupiny spravedlivě neodráží rozsah jeho podnikatelské činnosti, může hlavní daňový poplatník nebo dotyčný orgán požádat o použití náhradní metody. Náhradní metoda se použije, pokud s ní po konzultacích mezi příslušnými orgány a případně diskuzích podle článku 132 všechny tyto orgány souhlasí. Členský stát hlavního daňového orgánu informuje o použité náhradní metodě Komisi.

Článek 88
Vstup do skupiny a vystoupení ze skupiny

Jestliže společnost vstoupí do skupiny nebo vystoupí ze skupiny v průběhu zdaňovacího období, její přidělený podíl se vypočte v poměru k počtu kalendářních měsíců, ve kterých tato společnost ve zdaňovacím období patřila do skupiny.

Článek 89
Transparentní subjekty

Jestliže daňový poplatník drží podíl v transparentním subjektu, do faktorů použitých při výpočtu jeho přiděleného podílu se zahrnou tržby, objem mezd a aktiva tohoto transparentního subjektu, a to v poměru, v jakém se daňový poplatník podílí na jeho ziscích a ztrátách.

Článek 90
Složení faktoru práce

1. Faktor práce se z jedné poloviny skládá z celkového objemu mezd člena skupiny v čitateli a celkového objemu mezd skupiny ve jmenovateli a z druhé poloviny z počtu zaměstnanců člena skupiny v čitateli a počtu zaměstnanců skupiny ve jmenovateli. Pokud je určitý zaměstnanec zahrnut do faktoru práce člena skupiny, objem mezd připadající na tohoto zaměstnance se rovněž zahrne do faktoru práce tohoto člena skupiny.
2. Počet zaměstnanců se změří na konci zdaňovacího období.
3. Definice pojmu „zaměstnanec“ se řídí vnitrostátními právními předpisy členského státu, kde je zaměstnání vykonáváno.

Článek 91
Přiřazení zaměstnanců a objem mezd

1. Zaměstnanci se zahrnou do faktoru práce člena skupiny, který jim vyplácí odměnu.
2. Bez ohledu na odstavec 1 platí, že pokud zaměstnanci své zaměstnání fyzicky vykonávají pod kontrolou a v rámci odpovědnosti jiného člena skupiny, než který jim vyplácí odměnu, zahrnou se tito zaměstnanci a objem mezd, který na ně připadá, do faktoru práce tohoto jiného člena.

Toto pravidlo se použije pouze v případě splnění těchto podmínek:

- a) dotyčné zaměstnání trvá po nepřerušovanou dobu alespoň tří měsíců;
 - b) takovíto zaměstnanci představují alespoň 5 % celkového počtu zaměstnanců člena skupiny, který jim vyplácí odměnu.
3. Bez ohledu na odstavec 1 se mezi zaměstnance zahrnou osoby, které sice nejsou přímo zaměstnání členem skupiny, ale plní úkoly podobné úkolům, které plní zaměstnanci.

4. Výraz „objem mezd“ zahrnuje náklady na platy, mzdy, prémie a veškeré další formy náhrad zaměstnancům, včetně souvisejících nákladů na důchody a sociální zabezpečení, které nese zaměstnavatel.
5. Mzdové náklady se ocení ve výši těch nákladů, se kterými zaměstnavatel ve zdaňovacím období zachází jako s odečitatelnými.

Článek 92 Složení faktoru aktiv

1. Faktor aktiv se skládá z průměrné hodnoty všech dlouhodobých hmotných aktiv, která vlastní, má pronajata nebo má pořízena na leasing člen skupiny, v čitateli a z průměrné hodnoty všech dlouhodobých hmotných aktiv, která vlastní, má pronajata nebo má pořízena na leasing skupina, ve jmenovateli.
2. Po dobu pěti let následujících po vstupu daňového poplatníka do stávající nebo nové skupiny zahrnuje jeho faktor aktiv také celkovou částku nákladů, které daňový poplatník vynaložil na výzkum, vývoj, marketing a reklamu během šesti let předcházejících jeho vstupu do skupiny.

Článek 93 Přirazení aktiv

1. Aktivum se zahrne do faktoru aktiv svého ekonomického vlastníka. Pokud ekonomického vlastníka nelze určit, zahrne se aktivum do faktoru aktiv právního vlastníka.
2. Bez ohledu na odstavec 1 se v případě, že aktivum jeho ekonomický vlastník skutečně neužívá, toto aktivum zahrne do faktoru aktiv člena skupiny, který je skutečně užívá. Toto pravidlo se však použije pouze u aktiv, která představují více než 5 % daňové hodnoty všech dlouhodobých hmotných aktiv člena skupiny, který dané aktivum skutečně užívá.
3. Mimo případy leasingu mezi členy skupiny se aktiva pořízená na leasing zahrnou do faktoru aktiv člena skupiny, který je leasingovým pronajímatelem nebo nájemcem aktiva. Totéž platí v případě pronajatých aktiv.

Článek 94 Oceňování

1. Půda a ostatní neodpisovatelná dlouhodobá hmotná aktiva se ocení ve výši svých původních pořizovacích nákladů.
2. Jednotlivě odpisovatelné dlouhodobé hmotné aktivum se ocení ve výši průměru jeho daňové hodnoty na začátku zdaňovacího období a jeho daňové hodnoty na konci zdaňovacího období.

Jestliže je v důsledku jedné nebo více transakcí uvnitř skupiny jednotlivě odpisovatelné dlouhodobé hmotné aktivum zahrnuto do faktoru aktiv člena skupiny

po dobu kratší než zdaňovací období, hodnota, jež se má vzít v úvahu, se vypočítá s ohledem na počet celých měsíců.

3. Soubor dlouhodobých aktiv se ocení ve výši průměru jeho daňové hodnoty na začátku zdaňovacího období a jeho daňové hodnoty na konci zdaňovacího období.
4. Jestliže nájemce nebo leasingový nájemce aktiva není jeho ekonomickým vlastníkem, ocení pronajatá nebo na leasing pořízená aktiva ve výši osminásobku čisté roční splatné částky nájemného nebo leasingových plateb, snížené o veškeré částky, které mají být přijaty za podnájem nebo leasingový podnájem.

Jestliže člen skupiny pronajímá nebo poskytuje na leasing aktivum, ale není jeho ekonomickým vlastníkem, ocení pronajatá nebo na leasing poskytnutá aktiva ve výši osminásobku čisté roční splatné částky nájemného nebo leasingových plateb.

5. Pokud člen skupiny prodá aktivum mimo skupinu poté, co ve stejném nebo předchozím zdaňovacím období došlo k převodu tohoto aktiva uvnitř skupiny, zahrne se toto aktivum na dobu mezi převodem uvnitř skupiny a prodejem mimo skupinu do faktoru aktiv převádějícího člena skupiny. Toto pravidlo se nepoužije v případě, že dotčení členové skupiny doloží, že převod uvnitř skupiny byl proveden z legitimních hospodářských důvodů.

Článek 95

Složení faktoru tržeb

1. Faktor tržeb se skládá z celkových tržeb člena skupiny (včetně stálé provozovny, o níž se má za to, že existuje, na základě čl. 70 odst. 2 druhého pododstavce) v čitateli a z celkových tržeb skupiny ve jmenovateli.
2. Tržbami se rozumí výnosy z veškerého prodeje zboží a poskytování služeb po odečtení slev a vrácení zboží s vyloučením daně z přidané hodnoty, ostatních daní a cel. Osvobozené příjmy, úroky, dividendy, licenční poplatky a výnosy ze zcizení dlouhodobých aktiv se do faktoru tržeb nezahrnou, ledaže se jedná o příjmy získané v běžném obchodním styku nebo v rámci běžného podnikání. Prodej zboží a poskytování služeb uvnitř skupiny se nezahrnou.
3. Prodej se oceňuje způsobem uvedeným v článku 22.

Článek 96

Tržby podle místa určení

1. Prodej zboží se zahrne do faktoru tržeb člena skupiny, který se nachází v členském státě, kde končí odeslání nebo přeprava zboží k osobě, která je nabývá. Jestliže toto místo nelze určit, prodej zboží se přisoudí členu skupiny nacházejícímu se v členském státě, ve kterém je poslední určitelné místo, kde se zboží nacházelo.
2. Poskytnutí služeb se zahrne do faktoru tržeb člena skupiny nacházejícího se v členském státě, ve kterém byly služby skutečně poskytnuty.

3. Pokud jsou do faktoru tržeb zahrnuty osvobozené příjmy, úroky, dividendy, licenční poplatky a výnosy ze zcizení aktiv, přisoudí se příjemci těchto částek.
4. Jestliže se v členském státě, kde je dodáno zboží nebo kde jsou poskytnuty služby, nenachází žádný člen skupiny nebo je-li zboží dodáno nebo služby poskytnuty v třetí zemi, příslušné tržby se zahrnou do faktoru tržeb všech členů skupiny v poměru k jejich faktoru práce a faktoru aktiv.
5. Jestliže se v členském státě, kde je dodáno zboží nebo kde jsou poskytnuty služby, nachází více než jeden člen skupiny, tržby se zahrnou do faktoru tržeb všech členů skupiny nacházejících se v tomto členském státě, a to v poměru k jejich faktoru práce a faktoru aktiv.

Článek 97 *Pravidla pro výpočet faktorů*

Komise může přijmout akty stanovující podrobná pravidla pro výpočet faktorů práce, aktiv a tržeb, pro přiřazení zaměstnanců a objemů mezd, aktiv a tržeb příslušným faktorům a pro ocenění aktiv. Tyto prováděcí akty se přijmou v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 131 odst. 2.

Článek 98 *Finanční instituce*

1. Za finanční instituce se považují tyto subjekty:
 - a) úvěrové instituce s povolením působit v Unii v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES²⁰;
 - b) subjekty, s výjimkou pojišťoven definovaných v článku 99, které drží finanční aktiva v objemu představujícím alespoň 80 % všech jejich dlouhodobých aktiv v ocenění podle pravidel této směrnice.
2. Do faktoru aktiv finanční instituce se zahrne 10 % hodnoty finančních aktiv s výjimkou účastí a vlastních akcií. Finanční aktiva se zahrnou do faktoru aktiv člena skupiny, v jehož účetnictví byla zaznamenána v době, kdy se stal členem skupiny.
3. Do faktoru tržeb finanční instituce se zahrne 10 % jejich příjmů ve formě úroků, poplatků, provizí a příjmů z cenných papírů, s vyloučením daně z přidané hodnoty, ostatních daní a cel. Pro účely čl. 96 odst. 2 se v případě zajištěného úvěru má za to, že jsou finanční služby poskytnuty v členském státě, ve kterém se nachází předmět zajištění, nebo nelze-li tento členský stát určit, v členském státě, ve kterém je předmět zajištění evidován. U ostatních finančních služeb se má za to, že jsou poskytnuty v členském státě dlužníka nebo osoby, která hradí poplatky, provize nebo jiné příjmy. Jestliže nelze určit dlužníka nebo osobu hradící poplatky, provize nebo jiné příjmy nebo nelze určit členský stát, ve kterém se nachází nebo je evidován

²⁰ Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1.

předmět zajištění, přisoudí se tržby všem členům skupiny v poměru k jejich faktoru práce a faktoru aktiv.

Článek 99 Pojišťovny

1. Výrazem „pojišťovny“ se rozumí podniky, které mají povolení působit v členských státech v souladu se směrnicí 73/239/EHS v případě neživotního pojištění, směrnicí 2002/83/ES v případě životního pojištění nebo směrnicí 2005/68/ES v případě zajištění.
2. Do faktoru aktiv pojišťoven se zahrne 10 % hodnoty finančních aktiv, jak je stanoveno v čl. 98 odst. 2.
3. Do faktoru tržeb pojišťoven se zahrne 10 % veškerého zaslouženého pojistného očištěného o zajištění, výnosů z finančního umístění převedených z netechnického účtu, ostatních technických výnosů očištěných o zajištění, a výnosů z finančního umístění, poplatků a provizí, s vyloučením daně z přidané hodnoty, ostatních daní a cel. Pro účely čl. 96 odst. 2 se má za to, že jsou pojišťovací služby poskytnuty v členském státě pojistníka. Ostatní tržby se přisoudí všem členům skupiny v poměru k jejich faktoru práce a faktoru aktiv.

Článek 100 Ropa a zemní plyn

Bez ohledu na čl. 96 odst. 1, 2 a 3 se tržby člena skupiny, jehož hlavním předmětem podnikání je průzkum nebo produkce ropy nebo zemního plynu, přisoudí členu skupiny v členském státě, kde se má ropa nebo zemní plyn těžit nebo produkovat.

Bez ohledu na čl. 96 odst. 4 a 5 se tržby přisoudí členu skupiny, který provádí průzkum nebo produkci ropy či zemního plynu, pokud se v členském státě průzkumu nebo produkce ropy či zemního plynu nenachází žádný člen skupiny nebo pokud průzkum nebo produkce probíhají v třetí zemi, ve které tento člen skupiny nemá stálou provozovnu.

Článek 101 Lodní doprava, vnitrozemská vodní doprava a letecká doprava

Příjmy a výdaje i ostatní odečitatelné položky člena skupiny, jehož hlavním předmětem podnikání je provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě nebo provozování lodí ve vnitrozemské vodní dopravě, se nerozdělí podle vzorce uvedeného v článku 86, ale přisoudí se tomuto členu skupiny. Takovýto člen skupiny se nezahrne do výpočtu vzorce pro rozdělení.

Článek 102 Položky odečitatelné od přiděleného podílu

Přidělený podíl se upraví o tyto položky:

- a) neuplatněné ztráty, které daňovému poplatníkovi vznikly před vstupem do systému stanoveného touto směrnicí, jak je stanoveno v článku 64;

- b) neuplatněné ztráty vzniklé na úrovni skupiny, jak je stanoveno v článku 64 ve spojení s čl. 66 písm. b) a článkem 71;
- c) částky vztahující se ke zcizení dlouhodobých aktiv, jak je stanoveno v článku 61, příjmy a výdaje vztahující se k dlouhodobým smlouvám, jak je stanoveno v článku 62, a budoucí výdaje, jak je stanoveno v článku 63;
- d) v případě pojišťoven nepovinné technické rezervy, jak je stanoveno v čl. 30 písm. c);
- e) daně uvedené v příloze III, jestliže jejich odpočet umožňují vnitrostátní pravidla.

Článek 103
Daňová povinnost

Daňová povinnost každého člena skupiny je výsledkem použití vnitrostátní daňové sazby pro přidělený podíl upravený podle článku 102 a dále snížený o odpočty stanovené v článku 76.

KAPITOLA XVII

SPRÁVA A POSTUPY

Článek 104
Oznámení o volbě systému

1. Jediný daňový poplatník si zvolí systém stanovený touto směrnicí tak, že podá oznámení příslušnému orgánu členského státu, kterého je rezidentem, nebo pokud jde o stálou provozovnu daňového poplatníka-nerezidenta, příslušnému orgánu členského státu, ve kterém se tato provozovna nachází. V případě skupiny podá oznámení jménem skupiny hlavní daňový poplatník hlavnímu daňovému orgánu.

Toto oznámení se podá nejpozději tři měsíce před začátkem zdaňovacího období, ve kterém daňový poplatník nebo skupina hodlají začít systém používat.

2. Oznámení o volbě systému zahrnuje všechny členy skupiny. Do skupiny však nemusí být zahrnuty přepravní společnosti, na něž se vztahuje zvláštní režim zdanění.
3. Hlavní daňový orgán neprodleně předá oznámení o volbě systému příslušným orgánům všech členských států, kterých jsou členové skupiny rezidenty nebo ve kterých jsou usazeni. Tyto orgány mohou hlavnímu daňovému orgánu ve lhůtě jednoho měsíce od tohoto předání předložit svá stanoviska a jakékoli důležité informace týkající se platnosti a rozsahu oznámení o volbě systému.

Článek 105
Období používání systému skupinou

1. Poté, co bylo oznámení o volbě systému schváleno, používají jediný daňový poplatník nebo skupina systém stanovený touto směrnicí po dobu pěti zdaňovacích

období. Po skončení tohoto počátečního období jediný daňový poplatník nebo skupina v používání systému pokračují v po sobě jdoucích obdobích, z nichž každé zahrnuje tři zdaňovací období, pokud nepodají oznámení o ukončení. Oznámení o ukončení může podat daňový poplatník svému příslušnému orgánu nebo v případě skupiny hlavní daňový poplatník hlavnímu daňovému orgánu, a to v době tří měsíců předcházejících konci počátečního období nebo některého z dalších období.

2. Pokud do skupiny vstoupí daňový poplatník nebo subjekt jiný než daňový poplatník, na období používání systému skupinou to nemá vliv. Jestliže skupina vstoupí do jiné skupiny nebo se dvě či více skupin spojí, rozšířená skupina pokračuje v používání systému do konce toho období používání systému skupinou, které končí později, pokud není na základě výjimečných okolností vhodnější použít kratší období.
3. Jestliže daňový poplatník vystoupí ze skupiny nebo je skupina zrušena, dotčení daňoví poplatníci pokračují v používání systému po zbytek aktuálního období používání systému skupinou.

Článek 106

Informace v oznámení o volbě systému

V oznámení o volbě systému se uvedou tyto informace:

- a) identifikační údaje daňového poplatníka nebo členů skupiny;
- b) v případě skupiny doklad o splnění kritérií stanovených v člancích 54 a 55;
- c) identifikační údaje veškerých přidružených podniků podle článku 78;
- d) právní formy, sídla a místa skutečného vedení daňových poplatníků;
- e) zdaňovací období, které se bude používat.

Komise může přijmout akt, ve kterém stanoví standardní formulář oznámení o volbě systému. Tento prováděcí akt se přijme v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 131 odst. 2.

Článek 107

Kontrola oznámení o volbě systému

1. Příslušný orgán, kterému bylo platně předloženo oznámení o volbě systému, na základě informací uvedených v oznámení přezkoumá, zda skupina splňuje požadavky této směrnice. Není-li oznámení do tří měsíců od jeho obdržení zamítnuto, má se za to, že bylo schváleno.
2. Za předpokladu, že daňový poplatník v plném rozsahu sdělil všechny důležité informace v souladu s článkem 106, nemá žádné následné rozhodnutí, že sdělený seznam členů skupiny je nesprávný, za následek neplatnost oznámení o volbě systému. V takovém případě se oznámení opraví a přijmou se všechna další nezbytná opatření s platností od začátku zdaňovacího období, ve kterém tato skutečnost vyšla najevo. Pokud informace nebyly v plném rozsahu sděleny, může hlavní daňový

orgán po dohodě s ostatními dotčenými příslušnými orgány rozhodnout o neplatnosti původního oznámení o volbě systému.

Článek 108 Zdaňovací období

1. Všichni členové skupiny mají stejné zdaňovací období.
2. V roce, kdy vstoupí do stávající skupiny, uvede daňový poplatník své zdaňovací období do souladu se zdaňovacím obdobím skupiny. Přidělený podíl daňového poplatníka za toto zdaňovací období se vypočte v poměru k počtu kalendářních měsíců, ve kterých daná společnost patřila do skupiny.
3. Přidělený podíl daňového poplatníka za rok, ve kterém vystoupí ze skupiny, se vypočte v poměru k počtu kalendářních měsíců, ve kterých daná společnost patřila do skupiny.
4. Jestliže jediný daňový poplatník vstoupí do skupiny, zachází se s ním tak, jako by jeho zdaňovací období skončilo v den předcházející vstupu.

Článek 109 Podání daňového přiznání

1. Jediný daňový poplatník podá daňové přiznání příslušnému orgánu.
V případě skupiny podá konsolidované daňové přiznání skupiny hlavní daňový poplatník hlavnímu daňovému orgánu.
2. Přiznání se považuje za vyměření daňové povinnosti každého člena skupiny. Jestliže právní předpisy členského státu stanoví, že daňové přiznání má právní status daňového výměru a má se považovat za nástroj umožňující vymáhání daňových dluhů, má konsolidované daňové přiznání stejný účinek ve vztahu ke členu skupiny povinnému k dani v tomto členském státě.
3. Pokud konsolidované daňové přiznání nemá právní status daňového výměru pro účely vymáhání daňového dluhu, může příslušný orgán členského státu vydat nástroj podle vnitrostátních právních předpisů dovolující vymáhání v tomto členském státě, pokud jde o člena skupiny, který je jeho rezidentem nebo se v něm nachází. Tento nástroj zahrnuje údaje z konsolidovaného daňového přiznání, které se týkají dotyčného člena skupiny. Odvolání proti tomuto nástroji se mohou týkat pouze formálních důvodů, a nikoli vyměřené daně. Postup se řídí vnitrostátními právními předpisy příslušného členského státu.
4. Jestliže se má za to, že existuje stálá provozovna podle čl. 61 třetího pododstavce, má za všechny procesní povinnosti týkající se zdanění této stálé provozovny odpovědnost hlavní daňový poplatník.
5. Daňové přiznání jediného daňového poplatníka se podá ve lhůtě stanovené právními předpisy členského státu, kterého je tento poplatník rezidentem nebo ve kterém má

stálou provozovnu. Konsolidované daňové přiznání se podá ve lhůtě devíti měsíců od konce zdaňovacího období.

Článek 110 Obsah daňového přiznání

1. Daňové přiznání jediného daňového poplatníka obsahuje tyto informace:
 - a) identifikační údaje daňového poplatníka;
 - b) zdaňovací období, kterého se daňové přiznání týká;
 - c) výpočet základu daně;
 - d) identifikační údaje veškerých přidružených podniků podle článku 78.
2. Konsolidované daňové přiznání zahrnuje tyto informace:
 - a) identifikační údaje hlavního daňového poplatníka;
 - b) identifikační údaje všech členů skupiny;
 - c) identifikační údaje veškerých přidružených podniků podle článku 78;
 - d) zdaňovací období, kterého se daňové přiznání týká;
 - e) výpočet základu daně každého člena skupiny;
 - f) výpočet konsolidovaného základu daně;
 - g) výpočet přiděleného podílu každého člena skupiny;
 - h) výpočet daňové povinnosti každého člena skupiny.

Článek 111 Oznámení o chybách v daňovém přiznání

Hlavní daňový poplatník oznámí hlavnímu daňovému orgánu chyby v konsolidovaném daňovém přiznání. Hlavní daňový orgán v případě potřeby vydá opravný výměr podle čl. 114 odst. 3.

Článek 112 Nepodání daňového přiznání

Jestliže hlavní daňový poplatník nepodá konsolidované daňové přiznání, vydá hlavní daňový orgán do tří měsíců výměr založený na odhadu, přičemž vezme v potaz dostupné informace. Hlavní daňový poplatník se proti tomuto výměru může odvolat.

Článek 113

Pravidla pro elektronická podání, daňová přiznání a podkladovou dokumentaci

Komise může přijmout akty stanovující pravidla pro elektronická podání, pro formulář daňového přiznání, pro formulář konsolidovaného daňového přiznání a pro povinnou podkladovou dokumentaci. Tyto prováděcí akty se přijmou v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 131 odst. 2.

Článek 114

Opravné výměry

1. Ve vztahu k jedinému daňovému poplatníkovi se kontroly a výměry řídí právními předpisy členského státu, kterého je poplatník rezidentem nebo ve kterém má stálou provozovnu.
2. Hlavní daňový orgán ověří, zda je konsolidované daňové přiznání v souladu s čl. 110 odst. 2.
3. Hlavní daňový orgán může vydat opravný výměr nejpozději do tří let od konce lhůty pro podání konsolidovaného daňového přiznání, nebo nebylo-li v této lhůtě přiznání podáno, nejpozději do tří let od vydání výměru podle článku 112.

Opravný výměr nemůže být v žádném období 12 měsíců vydán více než jednou.

4. Odstavec 3 se nepoužije, jestliže je opravný výměr vydán ve shodě s rozhodnutím soudních orgánů členského státu hlavního daňového orgánu podle článku 123 nebo s výsledkem vzájemné dohody či rozhodčího řízení s třetí zemí. Takovéto opravné výměry se vydají do 12 měsíců od rozhodnutí soudních orgánů členského státu hlavního daňového orgánu nebo od ukončení řízení.
5. Bez ohledu na odstavec 3 je opravný výměr možné vydat do šesti let od konce lhůty pro podání konsolidovaného daňového přiznání, je-li to opodstatněno uvedením nesprávných údajů na základě úmyslu nebo hrubé nedbalosti daňového poplatníka, nebo do 12 let od konce uvedené lhůty, pokud je uvedení nesprávných údajů předmětem trestního řízení. Takovýto opravný výměr se vydá do 12 měsíců ode dne zjištění nesprávnosti údajů s výjimkou případů, kdy je delší doba objektivně opodstatněna potřebou dalších šetření nebo vyšetřování. Každý takový opravný výměr se vztahuje výlučně k předmětu, kterého se týkají nesprávné údaje.
6. Před vydáním opravného výměru konzultuje hlavní daňový orgán příslušné orgány členských států, ve kterých se nachází nebo je usazen člen skupiny. Tyto orgány mohou vyjádřit svá stanoviska do jednoho měsíce od uvedené konzultace.

Příslušný orgán členského státu, kterého je člen skupiny rezidentem nebo ve kterém je usazen, může vyzvat hlavní daňový orgán, aby vydal opravný výměr. Není-li tento výměr vydán do tří měsíců, má se za to, že byla výzva zamítnuta.

7. Opravný výměr upravující konsolidovaný základ daně se nevydává, jestliže rozdíl mezi přiznaným základem a opraveným základem nepřesahuje 5 000 EUR nebo 1 % konsolidovaného základu daně podle toho, která částka je nižší.

Opravný výměr upravující výpočet přidělených podílů se nevydává, jestliže by byl součet přidělených podílů členů skupiny, které jsou rezidenty určitého členského státu nebo jsou v něm usazeni, upraven o méně než 0,5 %.

Článek 115 Centrální databáze

Konsolidované daňové přiznání a podpůrné dokumenty podané hlavním daňovým poplatníkem se uloží v centrální databázi, ke které mají přístup všechny příslušné orgány. Centrální databáze se pravidelně aktualizuje doplňováním veškerých dalších informací a dokumentů a všech rozhodnutí a oznámení vydaných hlavním daňovým orgánem.

Článek 116 Určení hlavního daňového poplatníka

Hlavního daňového poplatníka určeného v souladu s čl. 4 odst. 6 nelze následně změnit. Pokud však hlavní daňový poplatník přestane splňovat kritéria uvedená v čl. 4 odst. 6, určí skupina nového hlavního daňového poplatníka.

Za výjimečných okolností mohou příslušné daňové orgány členských států, kterých jsou členové skupiny rezidenty nebo ve kterých mají stálou provozovnu, ve lhůtě šesti měsíců od podání oznámení o volbě systému nebo šesti měsíců od reorganizace týkající se hlavního daňového poplatníka rozhodnout po vzájemné dohodě, že hlavním daňovým poplatníkem bude jiný daňový poplatník než ten, kterého určila skupina.

Článek 117 Vedení záznamů

Jediný daňový poplatník a v případě skupiny všichni členové skupiny vedou záznamy a pokladové dokumenty v dostatečně míře podrobnosti, aby bylo zajištěno řádné provádění této směrnice a aby bylo možné provádět kontroly.

Článek 118 Poskytování informací příslušným orgánům

Na žádost příslušného orgánu členského státu, kterého je daňový poplatník rezidentem nebo ve kterém se nachází jeho stálá provozovna, poskytne daňový poplatník veškeré informace mající význam pro stanovení jeho daňové povinnosti. Na žádost hlavního daňového orgánu poskytne hlavní daňový poplatník veškeré informace mající význam pro stanovení konsolidovaného základu daně nebo daňové povinnosti kteréhokoli člena skupiny.

Článek 119 Žádost o stanovisko příslušného orgánu

1. Daňový poplatník může požádat příslušný orgán členského státu, kterého je rezidentem nebo ve kterém má stálou provozovnu, o stanovisko k použití této směrnice u konkrétní transakce nebo řady transakcí, jejichž provedení se plánuje. Daňový poplatník může rovněž požádat o stanovisko k navrhovanému složení

skupiny. Příslušný orgán podnikne veškeré možné kroky k tomu, aby na tuto žádost odpověděl v přiměřené lhůtě.

Za předpokladu, že byly sděleny všechny důležité informace o plánované transakci nebo řadě transakcí, je stanovisko vydané příslušným orgánem pro tento orgán závazné, nerozhodnou-li následně jinak soudní orgány členského státu hlavního daňového orgánu v souladu s článkem 123. Jestliže daňový poplatník se stanoviskem nesouhlasí, může postupovat podle vlastního výkladu, ale musí na tuto skutečnost upozornit ve svém daňovém přiznání nebo konsolidovaném daňovém přiznání.

2. Jestliže se na určité transakci nebo řadě transakcí přímo podílí dva nebo více členů skupiny v různých členských státech nebo pokud se žádost týká navrhovaného složení skupiny, dohodnou se příslušné orgány dotčených členských států na společném stanovisku.

Článek 120

Komunikace mezi příslušnými orgány

1. Informace sdělované na základě této směrnice se pokud možno poskytují elektronickými prostředky s využitím společné komunikační sítě / společného systémového rozhraní (CCN/CSI).
2. Pokud příslušný orgán obdrží žádost o spolupráci nebo výměnu údajů týkající se člena skupiny podle směrnice 2011/16/EU, odpoví na ni nejpozději do tří měsíců ode dne, kdy žádost obdržel.

Článek 121

Ustanovení o utajení

1. Všechny informace, které členský stát obdrží podle této směrnice, musí být v tomto členském státě utajeny stejně jako informace obdržené podle jeho vnitrostátních předpisů. V každém případě tyto informace:
 - a) mohou být zpřístupněny jen osobám přímo zapojeným do vyměření daně nebo správní kontroly vyměření daně;
 - b) mohou být dále sděleny jen v rámci soudního nebo správního řízení o sankcích, pokud se týká vyměření daně nebo přezkoumání vyměření daně nebo s nimi souvisí, a to jen osobám přímo zúčastněným na tomto řízení; tyto informace však mohou být zveřejněny při veřejném soudním jednání nebo v soudním rozsudku, pokud proti tomu příslušný orgán členského státu, který informace poskytl, nevznesl námitku;
 - c) nesmějí být za žádných okolností použity pro jiné účely než pro daňové účely nebo pro účely soudního nebo správního řízení o sankcích, pokud se týká vyměření daně nebo přezkoumání vyměření daně nebo s nimi souvisí.

Kromě toho mohou členské státy stanovit, že se informace uvedené v prvním pododstavci použijí pro vyměření jiných dávek, cel nebo daní uvedených v článku 2 směrnice Rady 2008/55/ES²¹.

2. Bez ohledu na odstavec 1 může příslušný orgán členského státu, který poskytuje informace, povolit jejich použití pro jiné účely v dožadujícím státě, jestliže tyto informace mohou být podle právních předpisů státu poskytujícího informace za podobných okolností pro podobné účely použity i ve státě poskytujícím informace.

Článek 122 Kontroly

1. Hlavní daňový orgán může zahájit a koordinovat kontroly členů skupiny. Kontrola může být zahájena také na žádost příslušného orgánu.

Hlavní daňový orgán a ostatní dotčené příslušné orgány společně určí rozsah a obsah kontroly, jakož i členy skupiny, kterých se má týkat.

2. Kontrola se provede v souladu s vnitrostátními právními předpisy členského státu, ve kterém se koná, s výhradou úprav, které jsou nezbytné pro zajištění řádného provádění této směrnice.
3. Hlavní daňový orgán sestaví výsledky všech kontrol.

Článek 123 Neshoda mezi členskými státy

1. Jestliže příslušný orgán členského státu, kterého je člen skupiny rezidentem nebo ve kterém je usazen, nesouhlasí s rozhodnutím hlavního daňového orgánu přijatým podle článku 107 nebo čl. 114 odst. 3 nebo 5 nebo čl. 114 odst. 6 druhého pododstavce, může toto rozhodnutí ve lhůtě tří měsíců napadnout u soudu členského státu hlavního daňového orgánu.
2. Příslušný orgán má alespoň stejná procesní práva, jaká má podle právních předpisů tohoto členského státu v řízeních proti rozhodnutí hlavního daňového orgánu daňový poplatník.

Článek 124 Odvolání

1. Hlavní daňový poplatník může podat odvolání proti těmto aktům:
 - a) rozhodnutí, kterým se zamítá oznámení o volbě systému;
 - b) sdělení, kterým se žádá o poskytnutí dokumentů nebo informací;
 - c) opravný výměr;

²¹ Úř. věst. L 150, 10.6.2008, s. 28.

d) výměr vydaný při nepodání konsolidovaného daňového přiznání.

Odvolání se podá do 60 dnů od obdržení aktu, proti kterému odvolání směřuje.

2. Odvolání nemá odkladný účinek na daňovou povinnost daňového poplatníka.
3. Bez ohledu na čl. 114 odst. 3 může být vydán opravný výměr za účelem provedení výsledku odvolání.

Článek 125 *Správní odvolání*

1. Odvolání proti opravným výměrům nebo výměrům podle článku 112 projedná správní orgán, který je podle právních předpisů členského státu hlavního daňového orgánu příslušný k projednávání odvolání v prvním stupni. Pokud v tomto členském státě takovýto příslušný správní orgán neexistuje, může hlavní daňový poplatník podat přímo odvolání k soudu.
2. Svá podání ke správnímu orgánu hlavní daňový orgán důkladně konzultuje s ostatními příslušnými orgány.
3. Správní orgán může ve vhodných případech nařídit, aby hlavní daňový poplatník a hlavní daňový orgán předložili důkazy o daňových záležitostech členů skupiny a dalších přidružených podniků, jakož i o právních předpisech a zvyklostech ostatních dotčených členských států. Příslušné orgány ostatních dotčených členských států poskytnou hlavnímu daňovému orgánu veškerou nezbytnou pomoc.
4. Jestliže správní orgán změní rozhodnutí hlavního daňového orgánu, změněné rozhodnutí nahradí rozhodnutí hlavního daňového orgánu a pokládá se za rozhodnutí tohoto daňového orgánu.
5. Správní orgán o odvolání rozhodne do šesti měsíců. Jestliže hlavní daňový poplatník v této lhůtě neobdrží žádné rozhodnutí, má se za to, že bylo rozhodnutí hlavního daňového orgánu potvrzeno.
6. Pokud je rozhodnutí potvrzeno nebo změněno, má hlavní daňový poplatník právo podat odvolání přímo k soudu členského státu hlavního daňového orgánu, a to do 60 dnů ode dne, kdy obdržel rozhodnutí odvolacího správního orgánu.
7. Pokud je rozhodnutí zrušeno, správní orgán záležitost postoupí hlavnímu daňovému orgánu, který přijme nové rozhodnutí do 60 dnů ode dne, kdy mu bylo rozhodnutí správního orgánu oznámeno. Hlavní daňový poplatník může podat odvolání proti tomuto novému rozhodnutí buď podle odstavce 1, nebo přímo k soudu členského státu hlavního daňového orgánu, a to do 60 dnů ode dne, kdy rozhodnutí obdržel. Jestliže hlavní daňový orgán nepřijme nové rozhodnutí do 60 dnů, může hlavní daňový poplatník podat proti původnímu rozhodnutí hlavního daňového orgánu odvolání k soudu členského státu hlavního daňového orgánu.

Článek 126
Odvolání k soudu

1. Odvolání k soudu proti rozhodnutí hlavního daňového orgánu se s výhradou odstavce 3 řídí právními předpisy členského státu tohoto hlavního daňového orgánu.
2. Svá podání k soudu hlavní daňový orgán důkladně konzultuje s ostatními příslušnými orgány.
3. Soud členského státu může ve vhodných případech nařídit, aby hlavní daňový poplatník a hlavní daňový orgán předložili důkazy o daňových záležitostech členů skupiny a dalších přidružených podniků, jakož i o právních předpisech a zvyklostech ostatních dotčených členských států. Příslušné orgány ostatních dotčených členských států poskytnou hlavnímu daňovému orgánu veškerou nezbytnou pomoc.

KAPITOLA XVIII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 127
Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v člancích 2, 14, 34 a 42 je svěřena Komisi na dobu neurčitou.
2. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí Radě.
3. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci svěřená Komisi podléhá podmínkám stanoveným v člancích 128, 129 a 130.

Článek 128
Zrušení přenesení pravomoci

1. Rada může přenesení pravomoci uvedené v člancích 2, 14, 34 a 42 kdykoli zrušit.
2. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomocí v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku okamžitě nebo k pozdějšímu dni, který v něm je upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci. Bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 129
Námitky proti aktům v přenesené pravomoci

1. Rada může proti aktu v přenesené pravomoci vyslovit námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne oznámení.

2. Pokud Rada v této lhůtě námitky proti aktu v přenesené pravomoci nevysloví, bude akt v přenesené pravomoci zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstupuje v platnost dnem v něm stanoveným.

Akt v přenesené pravomoci může být zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstoupit v platnost před uplynutím této lhůty, pokud Rada uvědomí Komisi o svém rozhodnutí námitky nevyslovit.

3. Akt v přenesené pravomoci nevstoupí v platnost, pokud proti němu Rada vysloví námitky. Námitky proti aktu v přenesené pravomoci Rada odůvodní.

Článek 130 *Informování Evropského parlamentu*

Evropský parlament je informován o přijetí aktů v přenesené pravomoci Komisí, o námitkách k nim vyslovených a o zrušení přenesení pravomoci Radou.

Článek 131 *Výbor*

1. Komisi je nápomocen výbor. Uvedený výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011²².
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 132 *Konzultace o použití článku 87*

Výbor zřízený podle článku 131 může rovněž prodiskutovat použití článku 87 v příslušném případě.

Článek 133 *Přezkum*

Komise pět let po vstupu této směrnice v platnost přezkoumá její uplatňování a podá Radě právu o jejím fungování. Zpráva bude především obsahovat analýzu dopadu mechanismu stanoveného v kapitole XVI této směrnice pro rozdělení daňových základů mezi členské státy.

Článek 134 *Provedení*

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do [datum]. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění a srovnávací tabulku mezi těmito předpisy a touto směrnicí.

²² Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

Budou tyto předpisy používat od [...].

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení.

2. Členské státy sdělí Komisi znění ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 135
Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost [...] dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 136
Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu.

Za Radu
předseda/předsedkyně

PŘÍLOHY

PŘÍLOHA I

- a) evropská společnost neboli Societas Europaea (SE), zřízená nařízením Rady (ES) č. 2157/2001 ze dne 8. října 2001 o statutu evropské společnosti (SE)²³ a směrnicí Rady 2001/86/ES ze dne 8. října 2001, kterou se doplňuje statut evropské společnosti s ohledem na zapojení zaměstnanců²⁴;
- b) evropská družstevní společnost (SCE), zřízená nařízením Rady (ES) č. 1435/2003 ze dne 22. července 2003 o statutu evropské družstevní společnosti (SCE)²⁵ a směrnicí Rady 2003/72/ES ze dne 22. července 2003, kterou se doplňuje statut evropské družstevní společnosti s ohledem na zapojení zaměstnanců²⁶;
- c) společnosti podle belgického práva nazvané „société anonyme“ / „naamloze vennootschap“, „société en commandite par actions“ / „commanditaire vennootschap op aandelen“, „société privée à responsabilité limitée“ / „besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid“, „société coopérative à responsabilité limitée“ / „coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid“, „société coopérative à responsabilité illimitée“ / „coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid“, „société en nom collectif“ / „vennootschap onder firma“, „société en commandite simple“ / „gewone commanditaire vennootschap“, veřejné podniky, které přijaly některou z výše uvedených právních forem, a jiné společnosti založené podle belgického práva podléhající belgické dani z příjmů právnických osob;
- d) společnosti podle bulharského práva nazvané: „събирателното дружество“, „командитното дружество“, „дружеството с ограничена отговорност“, „акционерното дружество“, „командитното дружество с акции“, „кооперации“, „кооперативни съюзи“, „държавни предприятия“, založené podle bulharského práva a vykonávající obchodní činnost;
- e) společnosti podle českého práva nazvané: „akciová společnost“, „společnost s ručením omezeným“, „veřejná obchodní společnost“, „komanditní společnost“, „družstvo“;
- f) společnosti podle dánského práva nazvané „aktieselskab“ a „anpartsselskab“. Ostatní společnosti podléhající dani podle zákona o dani z příjmů právnických osob, pokud je jejich zdanitelný příjem vypočítáván a zdaňován v souladu s obecnými daňovými právními předpisy platnými pro „aktieselskaber“;
- g) společnosti podle německého práva nazvané „Aktiengesellschaft“, „Kommanditgesellschaft auf Aktien“, „Gesellschaft mit beschränkter Haftung“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“, „Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft“, „Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen

²³ Úř. věst. L 294, 10.11.2001, s. 1.

²⁴ Úř. věst. L 294, 10.11.2001, s. 22.

²⁵ Úř. věst. L 207, 18.8.2003, s. 1.

²⁶ Úř. věst. L 207, 18.8.2003, s. 25.

des öffentlichen Rechts“ a jiné společnosti založené podle německého práva podléhající německé dani z příjmů právnických osob;

- h) společnosti podle estonského práva nazvané: „täisühing“, „usaldusühing“, „osaühing“, „aktsiaselts“, „tulundusühistu“;
- i) společnosti podle řeckého práva nazvané „ανώνυμη εταιρεία“, „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης (E.Π.Ε.)“;
- j) společnosti podle španělského práva nazvané „sociedad anónima“, „sociedad comanditaria por acciones“, „sociedad de responsabilidad limitada“ a veřejnoprávní subjekty řídicí se soukromým právem;
- k) společnosti podle francouzského práva nazvané „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „société à responsabilité limitée“, „sociétés par actions simplifiées“, „sociétés d’assurances mutuelles“, „caisses d’épargne et de prévoyance“, „sociétés civiles“, které automaticky podléhají dani z příjmů právnických osob, „coopératives“, „unions de coopératives“, veřejnoprávní průmyslové a obchodní podniky a závody a jiné společnosti založené podle francouzského práva podléhající francouzské dani z příjmů právnických osob;
- l) společnosti založené nebo působící podle irského práva, subjekty registrované podle „Industrial and Provident Societies Act“, subjekty typu „building societies“ založené podle „Building Societies Acts“ a subjekty typu „trustee savings banks“ ve smyslu „Trustee Savings Banks Act“ z roku 1989;
- m) společnosti podle italského práva nazvané „società per azioni“, „società in accomandita per azioni“, „società a responsabilità limitata“, „società cooperative“, „società di mutua assicurazione“ a soukromé a veřejné subjekty vykonávající činnost zcela nebo převážně obchodní povahy;
- n) společnosti podle kyperského práva: „εταιρείες“, jak jsou vymezeny v zákonech o daních z příjmů;
- o) společnosti podle lotyšského práva nazvané: „akciju sabiedrība“, „sabiedrība ar ierobežotu atbildību“;
- p) společnosti založené podle litevského práva;
- q) společnosti podle lucemburského práva nazvané „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „société à responsabilité limitée“, „société coopérative“, „société coopérative organisée comme une société anonyme“, „association d’assurances mutuelles“, „association d’épargne-pension“, „entreprise de nature commerciale, industrielle ou minière de l’État, des communes, des syndicats de communes, des établissements publics et des autres personnes morales de droit public“ a jiné společnosti založené podle lucemburského práva podléhající lucemburské dani z příjmů právnických osob;
- r) společnosti podle maďarského práva nazvané: „közkereseti társaság“, „betéti társaság“, „közös vállalat“, „korlátolt felelősségű társaság“, „résztvénytársaság“, „egyesülés“, „közhasznú társaság“, „szövetkezet“;

- s) společnosti podle maltského práva nazvané: „Kumpaniji ta' Responsabilita Limitata“, „Soċjetajiet en commandite li l-kapital tagħhom maqsum f'azzjonijiet“;
- t) společnosti podle nizozemského práva nazvané „naamloze vennootschap“, „besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid“, „Open commanditaire vennootschap“, „Coöperatie“, „onderlinge waarborgmaatschappij“, „Fonds voor gemene rekening“, „vereniging op coöperatieve grondslag“ a „vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt“ a jiné společnosti založené podle nizozemského práva podléhající nizozemské dani z příjmů právnických osob;
- u) společnosti podle rakouského práva nazvané „Aktiengesellschaft“, „Gesellschaft mit beschränkter Haftung“, „Versicherungsvereine auf Gegenseitigkeit“, „Erwerbs und Wirtschaftsgenossenschaften“, „Betriebe gewerblicher Art von Körperschaften des öffentlichen Rechts“, „Sparkassen“ a jiné společnosti založené podle rakouského práva podléhající rakouské dani z příjmů právnických osob;
- v) společnosti podle polského práva nazvané: „spółka akcyjna“, „spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“, „spółdzielnia“, „przedsiębiorstwo państwowe“;
- w) obchodní společnosti nebo společnosti občanského práva obchodní povahy, družstva a veřejné podniky, které jsou založeny v souladu s portugalským právem;
- x) společnosti podle rumunského práva nazvané: „societăți pe acțiuni“, „societăți în comandită pe acțiuni“, „societăți cu răspundere limitată“;
- y) společnosti podle slovinského práva nazvané: „delniška družba“, „komanditna delniška družba“, „komanditna družba“, „družba z omejeno odgovornostjo“, „družba z neomejeno odgovornostjo“;
- z) společnosti podle slovenského práva nazvané: „akciová spoločnosť“, „spoločnosť s ručením obmedzeným“, „komanditná spoločnosť“, „verejná obchodná spoločnosť“, „družstvo“;
- aa) společnosti podle finského práva nazvané „osakeyhtiö“ / „aktiebolag“, „osuuskunta“ / „andelslag“, „säästöpankki“ / „sparbank“ a „vakuutusyhtiö“ / „försäkringsbolag“;
- bb) společnosti podle švédského práva nazvané „aktiebolag“, „försäkringsaktiebolag“, „ekonomiska föreningar“, „sparbanker“, „ömsesidiga försäkringsbolag“;
- cc) společnosti založené podle práva Spojeného království.

PŘÍLOHA II

Belgien/Belgique

impôt des sociétés / vennootschapsbelasting

България

корпоративен данък

Česká republika

daň z příjmů právnických osob

Danmark

selskabsskat

Deutschland

Körperschaftsteuer

Eesti

tulumaks

Éire/Ireland

corporation tax

Ελλάδα

φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων κερδοσκοπικού χαρακτήρα

España

impuesto sobre sociedades

France

impôt sur les sociétés

Italia

imposta sul reddito delle società

Cyprus/Kibris

φόρος εισοδήματος

Latvija

uzņēmumu ienākuma nodoklis

Lietuva

pelno mokestis

Luxembourg

impôt sur le revenu des collectivités

Magyarország

társasági adó

Malta

taxxa fuq l-income

Nederland

vennootschapsbelasting

Österreich

Körperschaftsteuer

Polska

podatek dochodowy od osób prawnych

Portugal

imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas

România

impozit pe profit

Slovenija

davek od dobička pravnih oseb

Slovensko

daň z príjmov právnických osôb

Suomi/Finland

yhteisöjen tulovero / inkomstkatten för samfund

Sverige

statlig inkomstkatt

United Kingdom

corporation tax

PŘÍLOHA III

Seznam neodečitatelných daní podle článku 14

Belgien/Belgique

droits d'enregistrement – registratierechten

България

žádná

Česká republika

žádná

Danmark

registreringsafgift af motorkøretøjer

kommunal grundskyld

kulbrinteskatt

Deutschland

Grunderwerbsteuer

Grundsteuer B

Gewerbesteuerumlage

Versicherungsteuer

Eesti

žádná

Éire/Ireland

stamp duties

vehicle registration tax

residential property tax

Ελλάδα

φόρος μεταβίβασης ακινήτων

España

impuesto sobre bienes inmuebles (IBI) / recargo sobre el IBI

impuesto sobre transmisiones patrimoniales y actos jurídicos documentados

France

foncier bâti

taxe professionnelle

taxe sur les salaires

taxe d'habitation

Italia

imposta comunale sugli immobili (ICI) – fabbricati

imposta regionale sulle attività produttive (IRAP) – (employers' split)

Κύπρος/Kypros

daně ze zisků z držby

Latvija

žādnā

Lietuva

žādnā

Luxembourg

taxe d'abonnement sur les titres de société

impôt commercial communal

Magyarország

különadó

helyi iparüzésiadó

Malta

daně ze zisků z držby

Nederland

overdrachtsbelasting

overige productgebonden belastingen neg – (energy split)

Österreich

Kommunalsteuer

Polska

podatek od nieruchomości

Portugal

žádná

România

žádná

Slovenija

davek na izplačane plače

Slovensko

žádná

Suomi/Finland

žádná

Sverige

fastighetsskatt

allmän löneavgift

särskild löneskatt

United Kingdom

national non-domestic rates from businesses

capital levies

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

- 1.1. Název návrhu/podnětu
- 1.2. Dotčené politické oblasti podle členění ABM/ABB
- 1.3. Povaha návrhu/podnětu
- 1.4. Cíle
- 1.5. Odůvodnění návrhu/podnětu
- 1.6. Doba trvání akce a finanční dopad
- 1.7. Předpokládaný způsob řízení

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

- 2.1. Ustanovení v oblasti sledování a podávání zpráv
- 2.2. Systém řízení a kontroly
- 2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

- 3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové linie
- 3.2. Odhadovaný dopad na výdaje
 - 3.2.1. *Odhadovaný souhrnný dopad na výdaje*
 - 3.2.2. *Odhadovaný dopad na operační prostředky*
 - 3.2.3. *Odhadovaný dopad na prostředky správní povahy*
 - 3.2.4. *Soulad se stávajícím víceletým finančním rámcem*
 - 3.2.5. *Příspěvky třetích stran*
- 3.3. Odhadovaný dopad na příjmy

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1. Název návrhu/podnětu

Legislativní návrh společného konsolidovaného základu daně z příjmů právnických osob (CCCTB)

1.2. Dotčené politické oblasti podle členění ABM/ABB²⁷

Daňová politika (ABB05)

1.3. Povaha návrhu/podnětu

Návrh/podnět se týká **nové akce**

Návrh/podnět se týká **nové akce následující po pilotním projektu / přípravné akci**²⁸

Návrh/podnět se týká **prodloužení stávající akce**

Návrh/podnět se týká **akce přeměřované na jinou akci**

1.4. Cíle

1.4.1. *Strategické víceleté cíle Komise sledované návrhem/podnětem*

CCCTB přispěje k oživení jednotného trhu a k realizaci stěžejní iniciativy pro průmyslovou politiku strategie Evropa 2020 a napomáhá též k dosažení obecných cílů průmyslové politiky Unie uvedených ve strategii Evropa 2020.

CCCTB je opatření daňové politiky zaměřené na zjednodušení daňových pravidel, snížení nákladů na dodržování předpisů a odstranění daňových překážek pro společnosti, které působí přeshraničně.

1.4.2. *Specifické cíle a dotčené aktivity ABM/ABB*

Specifický cíl č.

Cíl 2: Snížit administrativní náklady a řešit daňové překážky na vnitřním trhu

Dotčené aktivity ABM/ABB

Daňová politika (ABB05)

²⁷ ABM: řízení podle činností (Activity-Based Management) – ABB: sestavování rozpočtu podle činností (Activity-Based Budgeting).

²⁸ Uvedené v čl. 49 odst. 6 písm. a) nebo b) finančního nařízení.

1.4.3. *Očekávané výsledky a dopady*

Upřesněte účinky, které by návrh/podnět měl mít na příjemce / cílovou skupinu obyvatelstva.

Poskytnout společnostem možnost používat společný systém pro zdanění v Unii (společný a konsolidovaný základ daně pro stanovení zisku společnosti)

Zavést přístup založený na jednom správním místě pro daňová přiznání a daňové výměry

Umožnit přeshraniční odpočty ztrát

Omezit povinnosti spojené s dodržováním pravidel o převodních cenách

Snížit výskyt dvojího nebo nadměrného zdanění

Omezit nepatřičné nebo nezamýšlené příležitosti k daňovému plánování, které společnostem dává souběžné uplatňování 27 systémů daně z příjmů právnických osob v Unii

1.4.4. *Ukazatele výsledků a dopadů*

Upřesněte ukazatele, podle kterých je možno uskutečňování návrhu/podnětu sledovat.

Úplné a správné provedení směrnice o CCCTB členskými státy

Řádné uplatňování ustanovení o CCCTB v praxi

1.5. **Odůvodnění návrhu/podnětu**

1.5.1. *Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu*

Zavedení CCCTB, zařazené do pracovního plánu Komise na rok 2011 (jako stěžejní iniciativa), v souladu s časovým rozvrhem uvedeným ve zveřejněném plánu, tedy do 31. 3. 2011.

1.5.2. *Přidaná hodnota ze zapojení EU*

Společný konsolidovaný základ daně z příjmů právnických osob ve 27 členských státech nelze zavést pomocí jednostranných (vnitrostátních) ani dvoustranných (přeshraničních) opatření a dohod mezi členskými státy.

1.5.3. *Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti*

Zavedení rozsáhlého a komplexního souboru pravidel a ustanovení pro usnadnění přeshraničního obchodu a investování a odstranění daňových překážek (např. nadměrného zdanění či absence odpočtů ztrát) na vnitřním trhu je náročný úkol vzhledem k požadavku jednomyslnosti u legislativních návrhů týkajících se přímého zdanění. Obdobné návrhy v minulosti, které většinou obsahovaly povinné provedení a používání členskými státy, se nesetkaly s ochotou k politické diskuzi a Rada je nepovažovala za přijatelné.

Návrh CCCTB je postaven na dobrovolném přístupu, který byl kvalitně připraven za dobu téměř devíti let (studie, zasedání odborné pracovní skupiny, veřejné konzultace).

1.5.4. *Provázanost a možná synergie s dalšími finančními nástroji*

Jedná se o návrh sekundárního právního předpisu, který může existovat samostatně, ale úzce souvisí s dalšími iniciativami daňové politiky v oblasti zdanění společností, jako jsou práce Skupiny pro kodex chování a specifitější opatření (např. směrnice o zdanění právnických osob zaměřená na specifické otázky a iniciativy v oblasti koordinace).

1.6. **Doba trvání akce a finanční dopad**

Časově omezený návrh/podnět

– Návrh/podnět s platností od [DD/MM]RRRR do [DD/MM]RRRR

– Finanční dopad od RRRR do RRRR

Časově neomezený návrh/podnět

– Provádění s obdobím rozběhu od roku 2011 do roku 2015,

– poté plné fungování.

1.7. **Předpokládaný způsob řízení²⁹**

Přímé centralizované řízení Komisí

Nepřímé centralizované řízení ze strany následujících subjektů pověřených k plnění úkolů:

– výkonných agentur

– subjektů zřízených Společenstvími³⁰

– vnitrostátních veřejných subjektů / subjektů pověřených veřejnou službou

– osob pověřených prováděním určitých opatření podle hlavy V Smlouvy o Evropské unii a označené v příslušném základním právním aktu ve smyslu článku 49 finančního nařízení

Sdílené řízení s členskými státy

Decentralizované řízení s třetími zeměmi

Společné řízení s mezinárodními organizacemi (*upřesněte*)

Pokud vyberete více způsobů řízení, upřesněte je v části „Poznámky“.

²⁹ Vysvětlení způsobů řízení spolu s odkazem na finanční nařízení jsou k dispozici na stránkách BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

³⁰ Uvedené v článku 185 finančního nařízení.

Poznámky

Po přijetí směrnice o CCCTB Radou budou mít odpovědnost za řádné provedení a používání pravidel a ustanovení této směrnice členské státy.

Útvary Komise musí monitorovat a pečlivě sledovat vývoj na poli zdanění právnických osob a všechny případné problémy, které mohou vzniknout v oblasti CCCTB.

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv

Upřesněte četnost a podmínky.

V oblasti daňové legislativy je obvyklé požadovat od členských států srovnávací tabulky.

Členské státy musí Komisi sdělit znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

2.2. Systém řízení a kontroly

2.2.1. Zjištěná rizika

Plán pro rizika související s prováděním směrnice o CCCTB byl připraven a je připojen ke konzultačnímu materiálu CIS-Net.

2.2.2. Předpokládané metody kontroly

Obvyklá metoda pro legislativní návrhy v daňové oblasti.

2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

Upřesněte stávající či předpokládaná opatření k prevenci a ochraně.

Na úrovni EU se nevztahuje na tento návrh.

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové linie

ŽÁDNÉ

3.2. Odhadovaný dopad na výdaje

3.2.1. Odhadovaný souhrnný dopad na výdaje

ŽÁDNÝ

3.2.2. Odhadovaný dopad na operační prostředky

- Návrh/podnět nevyžaduje využití operačních prostředků
- Návrh/podnět vyžaduje využití operačních prostředků, jak je vysvětleno dále

3.2.3. Odhadovaný dopad na prostředky správní povahy

3.2.3.1. Shrnutí

- Návrh/podnět nevyžaduje využití správních prostředků
- Návrh/podnět vyžaduje využití správních prostředků, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhleno na 3 desetinná místa)

	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	2020 až 2022			CELKE M
--	-------------	-------------	-------------	-------------	--------------	--	--	------------

OKRUH 5 víceletého finančního rámce								
Lidské zdroje								
Ostatní správní výdaje	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	1,75
Mezisoučet za OKRUH 5 víceletého finančního rámce	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	1,75

Mimo OKRUH 5 ³¹ víceletého finančního rámce								
--	--	--	--	--	--	--	--	--

³¹ Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé linie „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

Lidské zdroje								
Ostatní výdaje správní povahy								
Mezisosčet mimo OKRUH 5 víceletého finančního rámce								

CELKEM	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	1,75
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	-------------

3.2.3.2. Odhadované potřeby v oblasti lidských zdrojů

- Návrh/podnět nevyžaduje využití lidských zdrojů
- Návrh/podnět vyžaduje využití lidských zdrojů, jak je vysvětleno dále:

Odhad vyjádřete v celých číslech (nebo zaokrouhlete nejvýše na 1 desetinné místo)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	... zadat počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)
• Pracovní místa podle plánu pracovních míst (místa úředníků a dočasných zaměstnanců)					
XX 01 01 01 (v ústředí a v zastoupeních Komise)					
XX 01 01 02 (při delegacích)					
XX 01 05 01 (v nepřímém výzkumu)					
10 01 05 01 (přímý výzkum)					
• Externí zaměstnanci (v jednotkách FTE: FTE)³²					
XX 01 02 01 (SZ, VNO, DZ z celkového rámce)					
XX 01 02 02 (SZ, MZ, VNO, DZ a MOD při delegacích)					
XX 01 04 yy³³	- v ústředí ³⁴				
	- při delegacích				
XX 01 05 02 (SZ, VNO, DZ v nepřímém výzkumu)					
10 01 05 02 (SZ, VNO, DZ v přímém výzkumu)					
Jiné rozpočtové linie (upřesněte)					

³² SZ = smluvní zaměstnanec; DZ = dočasný zaměstnanec; MOD = mladý odborník při delegaci; MZ = místní zaměstnanec; VNO = vyslaný národní odborník.

³³ Dílčí strop na externí pracovníky z operačních prostředků (bývalé linie „BA“).

³⁴ V podstatě na strukturální fondy, Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (EZFRV) a Evropský rybářský fond.

CELKEM							
---------------	--	--	--	--	--	--	--

XX je oblast politiky nebo dotčená hlava rozpočtu.

Potřeby v oblasti lidských zdrojů budou pokryty ze zdrojů GR, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přeořazeny v rámci GR, a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GR poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

Popis úkolů:

Úředníci a dočasní zaměstnanci	Až do jeho přijetí Radou budou mít za návrh odpovědnost zaměstnanci v současnosti přidělení do oddělení TAXUD D1 v souladu s úkoly uvedenými v mandátu tohoto oddělení.
Externí zaměstnanci	Platí totéž, co pro úředníky a dočasné zaměstnance.

3.2.4. *Soulad se stávajícím víceletým finančním rámcem*

- Návrh/podnět je v souladu se stávajícím víceletým finančním rámcem.
- Návrh/podnět si vyžádá úpravu příslušného okruhu víceletého finančního rámce.

Upřesněte požadovanou změnu, dotčené rozpočtové linie a odpovídající částky.
--

- Návrh/podnět vyžaduje účast nástroje flexibility nebo změnu víceletého finančního rámce³⁵.

Upřesněte potřebu, dotčené rozpočtové okruhy a linie a odpovídající částky.

3.2.5. *Příspěvky třetích stran*

- Návrh/podnět nepočítá se spolufinancováním od třetích stran.
- Návrh/podnět počítá se spolufinancováním podle následujícího odhadu:

prostředky v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	... zadat počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)			Celkem
<i>Upřesněte spolufinancující subjekt</i>								
Spolufinancované prostředky CELKEM								

3.3. **Odhadovaný finanční dopad na příjmy**

- Návrh/podnět nemá žádný finanční dopad na příjmy.
- Návrh/podnět má tento finanční dopad:

³⁵ Viz body 19 a 24 interinstitucionální dohody.

- dopad na vlastní zdroje
- dopad na ostatní příjmy